

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 21.12.2010
KOM(2010) 781 lopullinen

2010/0377 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta

SEK(2010) 1590 lopullinen
SEK(2010) 1591 lopullinen

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta annetun direktiivin 96/82/EY, jäljempänä ”Seveso II direktiivi, tavoitteena on estää sellaiset suuronnettomuudet, joihin liittyy suuret määrät sellaisia vaarallisia aineita (tai niiden seoksia), jotka on lueteltu direktiivin liitteessä I, ja rajoittaa tällaisten onnettomuuksien ihmiselle ja ympäristölle aiheuttamia seurauksia. Valvonta on järjestetty vaiheittain. Säännöt ovat sitä tiukemmat, mitä suurempi on aineiden määrä.

Direktiiviä on muutettava, koska vaarallisia aineita koskeva EU:n luokitusjärjestelmä, johon direktiivissä viitataan, on muuttunut. Tästä syystä vuonna 2008 tehtiin päätös uudelleentarkastelun käynnistämisestä, koska direktiivin perusrakenne ja sen keskeiset vaatimukset eivät ole oleellisesti muuttuneet direktiivin antamisen jälkeen. Vaikka uudelleentarkastelussa todettiin, että yleisesti ottaen voimassa olevat säännökset sopivat tarkoitukseensa ja että suuria muutoksia ei tarvita, huomattiin myös, että useilla alueilla olisi tarkoituksenmukaista tehdä rajoitettuja muutoksia tiettyjen säännösten selkeyttämiseksi ja ajantasaistamiseksi sekä täytäntöönpanon ja sen valvonnan parantamiseksi, samalla kun ylläpidetään terveyden ja ympäristön suojelu taso tai jopa parannetaan sitä.

Ehdotuksessa käsitellään näitä kysymyksiä.

Yleinen tausta

Vaarallisiin aineisiin liittyvillä teollisuusonnettomuuksilla on usein hyvin vakavia seurauksia. Useat tunnetut suuronnettomuudet, kuten Seveso, Bhopal, Schweizerhalle, Enschede, Toulouse ja Buncefield, johtivat useiden ihmishenkien menetyksiin ja/tai vahingoittivat ympäristöä ja aiheuttivat jopa miljardien eurojen kustannukset. Näiden onnettomuuksien johdosta poliittinen huomio on suuntautunut riskien tunnistamiseen ja siihen, että toteutetaan asianmukaisia ennalta ehkäiseviä toimia kansalaisten ja yhteisöjen suojelemiseksi.

Seveso II direktiivin soveltamisalaan kuuluu noin 10 000 tuotantolaitosta Euroopan unionin alueella. Se on ollut erittäin tärkeä väline, jolla on pystytty vähentämään kemiallisten onnettomuuksien todennäköisyyttä ja vaikutuksia. Suojelun korkean tason ylläpitäminen on kuitenkin edelleen varmistettava. Mahdollisuuksien mukaan suojelun tasoa olisi parannettava aikaisemmasta.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Voimassa olevat säännökset on annettu Seveso II direktiivillä. Tavoitteena on tarkistaa näitä säännöksiä.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Tärkein syy tarkistaa Seveso II direktiivi on saattaa se vastaamaan aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksena (EY) N:o 1272/2008 (jäljempänä CLP-asetus), liitettä I. Tällä asetuksella muutetaan ja kumotaan direktiivit 67/548/ETY ja 1999/45/EY, joihin Seveso II direktiivissä tällä hetkellä viitataan. CLP-säännöt tulevat voimaan 1. kesäkuuta 2015.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Intressitahojen kuuleminen

Kahden viime vuoden aikana järjestetyn kuulemisprosessin kuluessa kuultiin sidosryhmiä (yksittäisiä yrityksiä, teollisuusjärjestöjä, kansalaisjärjestöjä ja jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia) usein eri tavoin, kuten esimerkiksi kaikille sidosryhmille avoimilla verkkopohjaisilla kyselykaavakkeilla. Jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia kuultiin säännöllisesti toimivaltaisten viranomaisten komitean kokouksissa ja asiaa koskevissa seminaareissa. Lisäksi liitteen I mukauttamisen osalta perustettiin useille sidosryhmille tarkoitettu tekninen työryhmä, johon osallistui jäsenvaltioiden, teollisuuden ja ympäristöjärjestöjen asiantuntijoita (tekninen kertomus on saatavilla ympäristöpääosaston verkkosivuilta). Sidosryhmien kuulemistilaisuus järjestettiin 9. marraskuuta 2009 Brysselissä. Siihen osallistui noin 60 osanottajaa kansallisista ja eurooppalaisista teollisuus- ja ympäristöjärjestöistä ja yksittäisistä yrityksistä. Tilaisuuden antina oli noin 50 kirjallista lausuntoa.

Yleisesti oltiin samaa mieltä siitä, ettei direktiiviin tarvitse tehdä merkittäviä muutoksia. Lisäksi kannatettiin periaatteessa laajasti sitä, että säännöksiä selvennetään ja ajantasaistetaan. Yksityiskohtia koskevat kannat kuitenkin vaihtelivat.

Lisätietoja on saatavilla vaikutustenarvioinnissa ja ympäristöpääosaston verkkosivuilla osoitteessa: <http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>.

Asiantuntijatiedon käyttö

Osana uudelleentarkastelua teetettiin useita tutkimuksia. Kahdessa tutkimuksessa arvioitiin direktiivin tehokkuutta ja kahdessa tutkimuksessa täydennettiin vaikutustenarviointia tarkastelemalla eri vaihtoehtojen taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia.

Lisäksi otettiin huomioon kolmen vuoden välein laadittavien jäsenvaltioiden täytäntöönpanokertomusten tiedot.

Lisätietoja on saatavilla vaikutustenarvioinnissa ja ympäristöpääosaston verkkosivuilla osoitteessa: <http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>.

Vaikutustenarviointi

Vaikutustenarvioinnissa käsitellyt keskeiset ongelmat liittyvät liitteen I mukauttamiseen CLP-asetukseen ja siihen, miten tämä vaikuttaa direktiivin soveltamisalaan, mikä olikin keskeisin kysymys. Tähän kysymykseen liittyen

tarkasteltiin myös muita mahdollisia muutoksia liitteeseen I ja liitteen I tulevia mukautuksia koskevaa menettelyä. Muut kysymykset liittyvät yleisölle annettaviin tietoihin, tietojenhallintajärjestelmiin ja maankäytön suunnitteluun, jonka osalta täytäntöönpanosta tähän mennessä saadut tiedot osoittavat, että joitakin parannuksia on ehkä tehtävä tai uusi vaatimuksia asetettava. Lisäksi käsiteltiin yksityiskohtaisesti säännöksiä, joita voitaisiin selventää tai ajantasaistaa, jotta ne joissakin tapauksissa heijastelisivat tarkemmin olemassa olevia käytänteitä.

Vaikutustenarvioinnissa arvioitiin useita vaihtoehtoja edellä mainittujen ongelmien käsittelemiseen soveltuvan kustannustehokkaimman toimenpidekokonaisuuden määrittämiseksi. Arvioinnin perusteella komissio ehdottaa useita muutoksia, joista tärkeimmät koskevat seuraavia kysymyksiä.

Liitteen I mukauttamisen osalta voidaan todeta, että yksinkertainen viittauksen muutos tai yksi-yhteen siirtyminen vanhasta luokitusjärjestelmästä CLP-asetukseen ei ole mahdollinen, koska vanhan luokitusjärjestelmän terveysvaaraluokitukset ”myrkyllinen” ja ”erittäin myrkyllinen” eivät vastaa uuden CLP-asetuksen jaottelua ”välitön myrkyllisyys” 1–3, joka on lisäksi jaettu erilaisiin altistumisteihin (altistuminen suun tai ihon kautta taikka hengitysteitse). Aineet luokitellaan tai niiden luokitusta muutetaan ajan kuluessa CLP-asetuksen nojalla. Tämä aiheuttaa lisävaikeuksia, koska se vaikuttaa automaattisesti myös Seveso-lainsäädännön soveltamisalaan. Komissio ehdottaa vaihtoehtoa, joka muiden vaihtoehtojen tapaan vaikuttaisi hyvin rajallisesti soveltamisalaan, säilyttäisi suojelun korkean tason, kun otetaan huomioon, mitkä ovat todennäköisimmät ja relevanteimmat altistumistiet suuronnettomuuden tapahtuessa. Ehdotukseen sisältyy korjaavia mekanismeja, joilla liitettä I voidaan mukauttaa delegoiduilla säädöksillä. Näin pystytään käsittelemään tilanteita, joita aiheutuu ajan myötä, kun aineita sisällytetään direktiivin soveltamisalaan tai jätetään sen ulkopuolelle riippuen siitä, aiheuttavatko ne suuronnettomuuden vaaraa.

Yleisölle annettavien tietojen osalta ehdotetaan, että tietojen määrää lisätään ja laatua parannetaan. Samoin parannetaan sitä, miten tiedot kerätään, miten niitä hallinnoidaan, miten ne asetetaan yleisön saataville ja ajantasaistetaan sekä miten ne jaetaan tehokkaasti ja yksinkertaisesti. Näillä muutoksilla direktiivi on tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten mukainen. Lisäksi direktiivin menettelyt ajantasaistetaan niin, että niissä otetaan huomioon tietojenhallintajärjestelmissä, kuten internetissä, tapahtunut kehitys sekä tämänhetkiset pyrkimykset parantaa tällaisten järjestelmien tehokkuutta (esimerkiksi yhteistä ympäristötietojärjestelmää koskeva SEIS-aloite sekä INSPIRE-direktiivi 2007/2/EY).

Muut ehdotetut muutokset ovat suhteellisen pieniä teknisiä mukautuksia voimassa oleviin säännöksiin.

Kokonaisuutena ajatellen näillä mahdollisilla muutoksilla mukautetaan direktiiviä varsin vähän, eivätkä ne vaikuta merkittävästi suojelun tasoon tai direktiivistä aiheutuviin kustannuksiin. Muutoksista aiheutuvat kustannukset ovat alhaisia verrattuna direktiivin kokonaiskustannuksiin.

Vaikutustenarviointi esitetään tämän ehdotuksen liitteenä.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotuksen tavoitteena on tarkistaa direktiiviä niin, että se mukautetaan CLP-asetukseen, ja niin, että tiettyjä säännöksiä selvennetään ja parannetaan ja joitakin uusi säännöksiä lisätään direktiiviin täytäntöönpanon ja täytäntöönpanon valvonnan parantamiseksi ja johdonmukaistamiseksi. Tavoitteena on suojelun korkea taso ja mahdollisuuksien mukaan lainsäädännön yksinkertaistaminen ja hallinnollisten rasitteiden vähentäminen.

Oikeusperusta

Direktiivin pääasiallinen tavoite on ympäristönsuojelu. Ehdotus perustuu tästä syystä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 192 artiklan 1 kohtaan.

Toissijaisuusperiaate

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan, koska asia, jota ehdotus koskee, ei kuulu unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

Ehdotuksen tavoitteita ei voi saavuttaa riittävällä tavalla ainoastaan jäsenvaltioiden toimin, koska Seveso II direktiivissä asetetaan tavoitteet suuronnettomuuksien ehkäisylle ja torjunnalle koko Euroopan unionin alueella. Tämä periaate on säilytetty ehdotuksessa. Lisäksi monilla suuronnettomuuksilla voi olla valtioiden rajat ylittäviä vaikutuksia. Tällaisten onnettomuuksien vaikutukset voivat ulottua kaikkiin jäsenvaltioihin, joten kaikkien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä toimenpiteisiin maidensa väestöön ja ympäristöön kohdistuvan riskin pienentämiseksi.

Nämä ehdotuksen tavoitteet saavutetaan paremmin unionin toimin, koska on tarpeen välttää sitä, että jäsenvaltioiden suojelun tasossa on merkittäviä eroja. Suojelun tason erot saattavat aiheuttaa kilpailun vääristymistä. Ehdotus antaa asianmukaisille viranomaisille mahdollisuuden päättää täytäntöönpanon, noudattamisen ja noudattamisen valvonnan yksityiskohdista.

Näin ollen ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä. Se noudattaa Seveso II direktiivin tavoiteperustaista lähestymistapaa ja jättää jäsenvaltioille riittävästi joustoa sen osalta, miten vahvistetut tavoitteet saavutetaan. Uudet säännökset eivät kuitenkaan mene pidemmälle kuin on tarpeen. Lisäksi säilytetään nykyinen oikeasuhtainen lähestymistapa, jossa valvonnan taso perustuu laitoksessa olevien vaarallisten aineiden määrään.

Sääntelytavan valinta

Ehdotettu säädöstyyppe on direktiivi. Se on paras vaihtoehto, kun otetaan huomioon edellä mainittu ja se, että voimassa olevassa lainsäädännössä asetetaan yhteisön tavoitteet, mutta jätetään tavoitteiden saavuttamisen edellyttämät välineet

jäsenvaltioiden valittaviksi. Kun otetaan huomioon muutosten luonne ja laajuus verrattuna voimassa olevaan direktiiviin, ei näitä tarkistuksia olisi asianmukaista tehdä muuttamalla direktiiviä tai muotoilemalla se uudelleen. Tästä syystä tehdään ehdotus uudeksi direktiiviksi.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

Yksinkertaistaminen

Joillakin ehdotuksen osilla voidaan vähentää tarpeetonta hallinnollista raskautta erityisesti siten, että edistetään jäsenvaltioiden tasolla tapahtuvia koordinoituja tarkastuksia sekä tietojen että prosessivaatimusten yhdentämistä. Lisäksi yksinkertaistetaan täytäntöönpanoraportointia koskevia vaatimuksia laajennetun yhteisen tietojärjestelmän avulla. Voimassaolevia säännöksiä selventämällä parannetaan myös säännösten ymmärrettävyyttä ja lisätään oikeusvarmuutta.

Lainsäädännön kumoaminen

Ehdotuksen hyväksymisestä seuraa, että aiempi direktiivi kumotaan.

Vastaavuustaulukko

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina kansalliset säännökset, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä kyseisten säännösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko.

Euroopan talousalue

Ehdotus on ETA:n kannalta merkityksellinen, minkä vuoksi se on ulotettava koskemaan myös Euroopan talousaluetta.

Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus

Jäljempänä annetaan yksityiskohtaista tietoa artikloista. Ellei muuta todeta, säännökset eivät asiasisältönsä osalta poikkea direktiivissä 96/82/EY vahvistetusta.

1 artikla

Tässä artiklassa vahvistetaan direktiivin tavoitteet.

2 artikla

Direktiivin 2 artiklassa määritellään direktiivin soveltamisala. Direktiiviä sovelletaan sellaisiin laitoksiin, joissa esiintyy liitteessä I lueteltuja vaarallisia aineita määritettyjä kynnyksiarvoja enemmän. Tämän artiklan säännöksiä ei ole oleellisesti muutettu direktiiviin 96/82/EY verrattuna. Liitteessä I olevan 1 ja 2 osan järjestys on kuitenkin vaihdettu. Liitteessä I olevassa 1 osassa luetellaan vaarallisten aineiden kategoriat niiden yleisen vaaraluokituksen mukaisesti (CLP-asetuksen mukaisesti) ja

2 osassa vaaralliset aineet tai aineryhmät, jotka edellyttävät erityistä luettelointia niiden yleisestä vaaraluokituksesta huolimatta.

Jäljempänä luetellaan liitteen sisällön tärkeimmät erot aikaisempaan verrattuna.

Tärkein muutos koskee terveydelle aiheutuvia vaaroja. Aiempi kategoria ”erittäin myrkyllinen” on korvattu CLP-asetuksen kategorialla ”välitön myrkyllisyys 1” ja kategoria ”myrkyllinen” kategorialla ”välitön myrkyllisyys 2” (kaikki altistumistiet) ja kategorialla ”välitön myrkyllisyys 3” (altistuminen ihon kautta tai hengitysteitse).

Useat yksityiskohtaiset CLP-asetuksen fysikaalisia vaaroja koskevat kategoriat, joita ei aikaisemmin ollut, korvaavat yleisemmät vanhat kategoriat, jotka koskivat hapettavia, räjähtäviä ja syttyviä aineita. Näillä sekä ympäristölle aiheutuvaa vaaraa koskevilla kategorioilla yhdenmukaistetaan kategoriat ja säilytetään mahdollisimman pitkälle tällaisia vaaroja koskeva nykyinen soveltamisala. Syytyviä aerosoleja koskevan uuden kategorian osalta kynnsarvot on mukautettu suhteessa niihin kynnsarvoihin, jotka koskevat tällä hetkellä aineiden syytyviä ominaisuuksia ja osia. Johdonmukaisuuden vuoksi pyroforisten aineiden ryhmää on täydennetty pyroforisilla kiinteillä aineilla.

Liitteessä I oleva 2 osa sisältää vanhan 1 osan suurimmalta osin muuttamattomassa muodossa. Muutamia muutoksia on kuitenkin tehty. Nesteytettyjen kaasujen osalta on ajantasaistettu viite CLP-asetukseen ajantasaistettu ja aikaisemmin vaarakategorioihin kuuluneet vedetön ammoniakki, booritrifluoridi ja rikkivety on sisällytetty aineluetteloon, jotta niiden kynnsarvot eivät muuttuisi. Raskas polttoöljy on sisällytetty maaöljytuotteisiin. Ammoniumnitraatin osalta on selvennetty huomautusta ja lisäksi dioksiinien toksisuusekvivalenttikertoimet on ajantasaistettu.

Lisäksi luetellaan aikaisemmin direktiivin 96/82/EY 4 artiklassa luetellut direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävät aineet. Seuraavat kuuluvat edelleen soveltamisalaan seuraavin muutoksin:

- mahdollisten epäilysten poistamiseksi on poikkeusta, jonka mukaisesti direktiiviä ei sovelleta mineraalien etsintään tai hyödyntämiseen riippumatta siitä toteutetaanko se maanalaisissa kaivoksissa, avolouhoksissa tai poranreikien kautta, täydennetty niin, että poikkeus koskee myös maanalaisia kaasuvälikkeitä.
- mahdollisuus jättää direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle sellaiset aineet, joiden ei katsota direktiivin soveltamiseksi olevan vaarallisia aineita, koska ne eivät voi aiheuttaa suuronnettomuuden vaaraa (ks. 4 artikla).

Soveltamisalan ulkopuolelle jäävät mineraalien, myös hiilivetyjen, offshore-etsintä ja -hyödyntäminen. Kuten komissio tuoreessa tiedonannossaan ”Öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuus avomerellä ” ilmoitti, sen on Meksikonlahdella sattuneen öljynporaustonnettomuuden valossa arvioitava asianmukainen tapa vahvistaa ympäristölainsäädäntöä säännöksillä, jotka saattavat olla tarpeen täydentämään voimassa olevaa ympäristölainsäädäntöä pilaantumisen vähentämisen, tarkastusten ja onnettomuuksien estämisen ja hallinnan osalta yksittäisissä offshore-laitoksissa tällaisten toimintojen ympäristönsuojelun korkean tason varmistamiseksi. Näissä lainsäädäntöehdotuksissa voidaan joko ulottaa nykyinen lainsäädäntö

koskemaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaa merellä tai säätää erillisestä välineestä tällaista toimintaa varten.

3 artikla

Tässä artiklassa määritellään direktiiviehdotuksessa käytetyt termit. Verrattuna direktiiviin 96/82/EY olisi korostettava seuraavia muutoksia:

- ”laitoksen” ja ”toiminnanharjoittajan” määritelmiä on selvennetty ja viimeksi mainittua on muutettu vastaamaan paremmin teollisuuden päästöjä koskevan direktiivin määritelmää;
- direktiivin 96/82/EY 2 artiklan viittaus ”vaarallisten aineiden olemassaoloon” on siirretty tähän artiklaan;
- määritelmiin on lisätty direktiivin soveltamisalaan kuuluvia erilaisia laitoksia sekä ”tarkastuksen” määritelmä; ehdotukseen on sisällytetty myös ”yleisön” sekä ”yleisön, jota asia koskee” määritelmät;
- ”laitoksen” määritelmää on selkeytetty, jotta olisi selvää, että siihen sisältyvät myös maanalaiset laitokset.

4 artikla

Tässä uudessa artiklassa säädetään, että liitettä I voidaan tarvittaessa mukauttaa delegoiduilla säädöksillä. Tämä on tarpeen erityisesti silloin, kun on tarkasteltava liitteen I mukautuksesta CLP-asetukseen ja CLP-asetuksen myöhemmistä muutoksista aiheutuvia ei-toivottuja vaikutuksia, jotka voisivat aiheuttaa sen, että aineita ja mahdollisesti seoksia sisällytetään direktiiviin tai jätetään sen soveltamisalan ulkopuolelle automaattisesti riippumatta siitä, voivatko ne aiheuttaa suuronnettomuuden. Nämä mukautukset olisivat EU:n laajuisia ainekohtaisia poikkeuksia ja jäsenvaltion tasolla tehtäviä tuotantolaitoskohtaisia poikkeuksia, jotka on myönnetty yhdenmukaisten perusteiden nojalla, ja niitä sovellettaisiin aineisiin, jotka on sisällytty direktiiviin, mutta joiden olisi jäätävä soveltamisalan ulkopuolelle. Vastapainoksi säädetään suojalausekkeesta, jolla voidaan sisällyttää direktiiviin uusia vaaroja. Poikkeusten soveltamisperusteet pohjautuisivat komission päätöksessä 98/433/EY vahvistettuihin perusteisiin ja niistä säädetäisiin delegoiduilla säädöksillä 30. kesäkuuta 2013 mennessä.

5 artikla

Tässä artiklassa toistetaan direktiivin 96/82/EY 5 artiklan voimassaolevat vaatimukset, jotka koskevat toiminnanharjoittajien yleisiä velvoitteita.

6 artikla

Tällä artiklalla laajennetaan direktiivin 96/82/EY 6 artiklassa vahvistetut ilmoittamisvelvollisuudet sisältämään myös esimerkiksi lähistöllä sijaitseville laitoksille annettavat tiedot (riippumatta siitä, kuuluvatko kyseiset laitokset direktiivin soveltamisalaa), joita tarvitaan 8 artiklan soveltamiseksi onnettomuuksien leviämisen estämiseksi. Tämän lisäksi toiminnanharjoittajien on ajantasaistettava

ilmoituksensa vähintään joka viides vuosi. Tämä auttaa toimivaltaisia viranomaisia hallinnoimaan direktiivin täytäntöönpanoa tehokkaammin.

7 artikla

Direktiivin 96/82/EY 7 artiklaa muutetaan sen selventämiseksi, että kaikilla laitoksilla on oltava vaaroihin suhteutetut suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevat toimintaperiaatteet. Näiden toimintaperiaatteiden soveltamisalaa ja niiden suhdetta 9 artiklan ja liitteen III mukaisiin turvallisuusjohtamisjärjestelmiin poistamalla viittaus liitteeseen III.

Ehdotukseen sisältyy uusia säännöksiä, joissa edellytetään, että suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevat toimintaperiaatteet olisi oltava saatavilla kirjallisina. Ne olisi toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ja ajantasaistettava vähintään viiden vuoden välein 6 artiklassa ehdotetun ilmoitusten ajantasaistamisaikataulun mukaisesti.

8 artikla

Tässä artiklassa käsitellään niin sanottua dominovaikutusta (suuronnettomuuden leviämistä). Artiklassa säädetään edelleen, että toimivaltaisten viranomaisten on määriteltävä ne laitokset, jotka ovat niin lähellä toisiaan, että suuronnettomuuden vaikutukset kasvavat. Artiklaa on kuitenkin selvennetty, jotta käy ilmi, että säännöksiä sovelletaan sekä ylemmän että alemman tason laitoksiin ja että keskeisimpänä tavoitteena on varmistaa, että toiminnanharjoittajat vaihtavat tietoja lähistöllä sijaitsevien laitosten, myös sellaisten, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan, kanssa.

9 artikla

Tämän artiklan keskeisenä vaatimuksena on edelleen, että ylemmän tason laitosten on laadittava turvallisuusselvitys. Tästä säädettiin aiemmin direktiivin 96/82/EY 9 artiklassa. Suurin muutos on se, että suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevien toimintaperiaatteiden ja turvallisuusselvityksen välistä suhdetta selvennetään, erityisesti alemman tason laitosten turvallisuusselvityksiin liittyvien velvoitteiden osalta. Lisäksi korostetaan suhteellisuuteen perustuvaa lähestymistapaa.

Turvallisuusselvityksen sisältö on määritelty yksityiskohtaisesti liitteessä II, eikä siihen ole tehty paljoakaan muutoksia (ks. jäljempänä). Raportissa on osoitettava, että mahdolliset suuronnettomuusskenaariot on otettu huomioon.

Turvallisuusjohtamisjärjestelmää koskevat muutokset on vahvistettu liitteessä III (ks. jäljempänä), jotta voitaisiin poistaa viittaukset suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeviin periaatteisiin, jotka alemman tason laitosten on laadittava. Samalla korostetaan sitä, että erityisesti alemman tason laitosten turvallisuusjohtamisjärjestelmien, jos jäsenvaltio sitä edellyttää, olisi oltava suhteutettuja vaaran tai riskin tasoon.

Turvallisuusselvitysten määrääjain tapahtuvaa ajantasaistamista koskevia säännöksiä ei muuteta, mutta niin on sisällytetty vaatimus siitä, että tällaiset ajantasaistetut raportit on toimitettava viipymättä toimivaltaisille viranomaisille.

10 artikla

Tässä artikkelissa edellytetään, että toiminnanharjoittajat ajantasaistavat turvallisuusjohtamisjärjestelmänsä ja -menettelynsä ja erityisesti suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevat periaatteensa ja turvallisuusselvityksensä, jos laitoksessa toteutetaan merkittäviä muutoksia. Pieniä muutoksia on tehty lisäksi artiklan mukauttamiseksi siihen liittyviin säännöksiin.

11 artikla

Tässä artikkelissa säilytetään direktiivin 96/82/EY 11 artiklan vaatimus, joka koskee ylempään tason laitosten pelastussuunnitelmia. Siihen on kuitenkin tehty kaksi pientä muutosta. Ulkoisia pelastussuunnitelmia koskevien yleisön kuulemisten on perustuttava niihin periaatteisiin, joista on säädetty Århusin yleissopimuksen täytäntöönpanoa koskevan direktiivin 2003/35/EY asiaa koskevissa säännöksissä. Lisäksi on tehtävä selvä ero niiden toiminnanharjoittajien ja toimivaltaisten viranomaisten vastuiden välillä, jotka liittyvät sisäisten ja ulkoisten pelastussuunnitelmien tarkastamiseen, harjoittamiseen ja ajantasaistamiseen. Lisäksi on vältettävä merkittäviä viivästyksiä suunnitelmien toteuttamisessa, koska suunnitelmat ovat oleellisia riittävän valmistautumisen ja onnettomuustilanteissa toimimisen kannalta. Uutena vaatimuksena on se, että toimivaltaisen viranomaisen on laadittava ulkoinen pelastussuunnitelma 12 kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut tarvittavat tiedot toiminnanharjoittajalta.

Liitteessä IV annetaan yksityiskohtainen luettelo suunnitelmiin sisällytettävistä tiedoista. Liitteeseen IV sisältyvät edelleen samat vaatimukset, kuin vastaavaan direktiivin 96/82/EY liitteeseen, kuitenkin tietyin muutoksin (ks. jäljempänä).

12 artikla

Tähän artiklaan sisältyvät maankäytön suunnitteluun liittyvät säännökset. Ne eivät ole oleellisesti muuttuneet direktiivistä 96/82/EY lukuun ottamatta muutamia pieniä muutoksia, joilla esimerkiksi selkeytetään sitä, että tavoitteena on suojella sekä ympäristöä että ihmisten terveyttä ja että säännöksiä sovelletaan kaikkiin laitoksiin. Artiklassa säädetään myös muista toimenpiteistä kuin riittävästä etäisyydestä (joka ei välttämättä ole riittävä), joilla suojellaan erityisen herkkiä tai tärkeitä alueita. Siinä säädetään myös mahdollisuudesta yhdistää maankäytön suunnittelumenettely ympäristövaikutusten arviointia koskevan direktiivin ja muun vastaavan lainsäädännön mukaisiin menettelyihin. Artiklassa on myös säännöksiä, jotka mahdollistavat, että toimivaltaiset viranomaiset voivat velvoittaa alemman tason laitokset toimittamaan riittävät riskeihin liittyvät tiedot maankäytön suunnittelua varten. Näillä muutoksilla teksti mukautetaan paremmin tavoitteisiinsa ja voimassa oleviin käytäntöihin.

13 artikla

Tässä artikkelissa on säilytetty nykyinen vaatimus siitä, että olisi annettava aktiivisesti tietoa henkilöille, joihin suuronnettomuus vaikuttaisi. Tällaiset tiedot on pidettävä pysyvästi saatavilla. Tietojen antamisesta vastuullisesta tahosta ei kuitenkaan säädetä. Suurin muutos on se, että tietoihin on sisällyttävä kaikkia laitoksia koskevat perustiedot (nimi, osoite, toiminnot), jotka on toimitettava voimassa olevan direktiivin 19 artiklan nojalla komissiolle, mutta joita ei kuitenkaan ole saatettava

julkisesti saataville. Lisäksi siinä säädetään, että ylemmän tason laitosten osalta on laadittava tiivistelmä suuronnettomuuksien vaaroista sekä ulkoisen pelastussuunnitelman keskeisistä tiedoista. Sulkematta pois muita tiedotuskanavia, nämä tiedot on pidettävä pysyvästi yleisön saatavilla internetissä ja toimitettava EU:n tason sähköiseen tietokantaan, josta säädetään 20 artiklassa.

Tietojen luottamuksellisuus varmistetaan tarvittaessa 21 artiklalla.

Nämä muutokset helpottavat yleisön tiedonsaantia yleisesti ja onnettomuuden sattuessa. Ne auttavat myös toimivaltaisista viranomaisista seuraamaan, että tiedot ovat saatavilla ja ajan tasalla.

14 artikla

Tämä on uusi artikla, joka pohjautuu nykyisen direktiivin 13 artiklan 5 kohdassa vahvistettuihin vaatimuksiin ja laajentaa niitä. Kyseisessä säännöksessä edellytetään, että yleisöllä olisi oltava mahdollisuus ilmaista kantansa tietyistä maankäytön suunnitteluun liittyvistä tapauksista, olemassa oleviin laitoksiin tehtävistä muutoksista, ulkoisista pelastussuunnitelmista jne. Nämä säännökset perustuvat pitkälti direktiiviin 2003/35/EY ja tavoitteena on saattaa Seveso II direktiivin säännökset vastaamaan paremmin Århusin yleissopimuksen vastaavia säännöksiä.

15 ja 16 artikla

Nämä kaksi artiklaa liittyvät siihen, miten toiminnanharjoittajien ja toimivaltaisten viranomaisten on raportoitava suuronnettomuuksista. Suurin muutos on se, että raporttien toimittamiselle asetetaan 12 kuukauden määräaika, jotta välttyttäisiin pitkiltä viiveiltä jäsenvaltioissa tapahtuneiden onnettomuuksien raportoinnissa. Tällä muutoksella sekä liitteessä VI tehdyllä muutoksella, joka koskee raportoitavien onnettomuuksien määrittelyperusteita koskevan määrällisen kynnyksen muuttamista (ks. jäljempänä), autetaan estämään tulevia onnettomuuksia mahdollistamalla varhainen raportointi ja sellaisten onnettomuuksien sekä läheltä piti -tilanteiden analysointi, joihin liittyi suuria määriä vaarallisia aineita. Tavoitteena on, että tietoja ja kokemuksia voidaan jakaa.

17, 18, 19 ja 27 artikla

Näissä artikloissa säilytetään jo voimassa olevat säännökset, jotka liittyvät toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuksiin. Tavoitteena on varmistaa tehokkaampi täytäntöönpano ja noudattamisen valvonta.

17 artiklassa säädetään, että sellaisten jäsenvaltioiden, joissa on enemmän kuin yksi toimivaltainen viranomainen, on nimettävä yksi niistä johtamaan toimintojen koordinoitua. Siinä vahvistetaan myös toimivaltaisten viranomaisten ja komission yhteistyöjärjestelyt toimissa, joilla tuetaan täytäntöönpanoa nykyisessä toimivaltaisten viranomaisten komiteassa ("foorumi") ja siihen liittyvissä teknisissä työryhmissä. Niissä laaditaan ohjeita, vaihdetaan parhaita käytänteitä ja tarkastellaan 4 artiklan mukaisesti tehtyjä ilmoituksia.

19 artiklassa vahvistetaan tarkastuksiin liittyviä voimassa olevia vaatimuksia. Uudet säännökset pohjautuvat suurelta osin jäsenvaltioissa suoritettaville ympäristötarkastuksille asetettavista vähimmäisvaatimuksista annettuun

suositukseen 2001/331/EY. Lisäksi korostetaan sitä, että käytettävissä olisi oltava riittävästi tarkastusresursseja ja että pm tarpeen edistää tietojen vaihtoa esimerkiksi unionin tasolla nykyisen vastavuoroisten vierailujen ohjelman puitteissa tehtävien tarkastusten yhteydessä.

18 ja 27 artiklassa (jälkimmäinen on uusi) vahvistetaan toimenpiteet, jotka on toteutettava, mikäli säännöksiä ei noudateta. Kyseeseen voi tulla toiminnan kieltäminen tai muut rangaistukset.

20 artikla

Tämä artikla liittyy komission hallussa olevien, laitoksia ja suuronnettomuuksia koskevien, tietojen saatavuuteen. Tärkein muutos on, että voimassa olevan direktiivin säännöksiä on parannettu ja vahvistettu niin, että nykyiseen SPIRS-tietokantaan (Seveso Plants Information Retrieval System) sisällytetään myös 13 artiklassa ja liitteessä V tarkoitettuja yleisölle suunnattavia tietoja ja että tietokanta avataan yleisölle. Tiedot voitaisiin asettaa saataville esimerkiksi linkeillä, jotka johtava järjestelmään ladattuihin asiakirjoihin tai jäsenvaltioiden ja/tai toiminnanharjoittajan verkkosivuille. Tietojen jakamisella varmistettaisiin, että yleisöllä on tarvittava tiedot ja että toiminnanharjoittajat ja toimivaltaiset viranomaiset voivat hyödyntää muiden parhaista käytänteistä saatuja kokemuksia.

Tietokantaa käytettäisiin myös jäsenvaltioiden täytäntöönpanon raportoinnissa. Tämä yksinkertaistaisi nykyisiä järjestelyjä.

21 artikla

Tässä artiklassa vahvistetaan uudet luottamuksellisuutta koskevat säännöt, jotka perustuvat tiedon saantia ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen täytäntöönpanosäännöksistä annettuun direktiiviin 2003/4/EY. Artiklassa korostetaan nyt avoimuutta ja läpinäkyvyyttä sekä säädetään mahdollisuudesta olla julkistamatta tietoja perustelluissa tapauksissa, joissa luottamuksellisuutta edellytetään turvallisuussyistä.

22 artikla

Tämä artikla on uusi, ja sillä saatetaan direktiivi aikaisempaa paremmin Århusin yleissopimuksen mukaisesti. Siinä edellytetään, että jäsenvaltiot varmistavat, että siihen yleisöön kuuluvilla, joita asia koskee, myös asiasta kiinnostuneilla ympäristöjärjestöillä, on mahdollisuus saattaa sellaiset toimet tai laiminlyönnit, jotka saattaisivat rikkoa heidän oikeuksiaan saada 13 artiklan ja 21 artiklan 1 kohdan nojalla tietoa tai jotka liittyvät 14 artiklan mukaiseen oikeuteen osallistua päätöksentekoon, käsiteltäväksi tuomioistuimessa.

23 – 26 artikla

23 artiklassa säädetään, että liitteet I–VII mukautetaan tekniikan kehitykseen delegoiduilla säädöksillä, joita käytetään myös vahvistettaessa 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja perusteita poikkeusten myöntämiselle ja myönnettäessä poikkeuksia aineille, jotka luetellaan liitteessä I olevassa 3 osassa. Muut artiklat ovat vakiosäännöksiä, jotka liittyvät tällaisen siirretyn säädösvallan käyttämiseen sekä siirretyn päätösvallan peruuttamiseen ja delegoitujen säädösten vastustamiseen.

28 – 31 artikla

Nämä artiklat koskevat sitä, miten jäsenvaltioiden on saatettava säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään, milloin uusi direktiivi tulee voimaan ja milloin direktiivi 96/82/EY kumotaan. Jäsenvaltioiden on sovellettava direktiiviä 1. kesäkuuta 2015 alkaen. Saman päivänä tulee lopullisesti voimaan myös CLP-asetus.

Muut liitteet

Liitteessä II mainitaan asiat, joita on käsiteltävä 9 artiklassa tarkoitetussa turvallisuusselvityksessä. Liitteen eri osat eivät ole muuttuneet huomattavasti direktiivin 96/82/EY liitteeseen II verrattuna. Suurimmat muutokset liittyvät lähitöillä sijaitseville laitoksille toimitettavia tietoja koskeviin lisävaatimuksiin erityisesti onnettomuuksien leviämisen osalta sekä muihin ulkoisiin riskeihin ja vaaroihin, kuten ympäristöriskeihin ja -vaaroihin (osassa 1 oleva C kohta ja osassa 4 oleva A kohta), aikaisemmista onnettomuuksista saatuihin kokemuksiin (osassa 4 oleva C kohta), ja laitteisiin, joilla voidaan rajoittaa suuronnettomuuksien vaikutuksia (osassa 5 oleva A kohta).

Liite III liittyy johtamisjärjestelmiä ja organisaatiota koskeviin tietoihin, jotka on sisällytettävä turvallisuusselvitykseen. Suurimpia muutoksia ovat viittauksen poistaminen suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeviin toimintaperiaatteisiin ja sen selventäminen, että turvallisuusjohtamisjärjestelmä olisi suhteutettava riskeihin. Lisäksi kansainvälisesti tunnustetut järjestelmät, kuten ISO ja OSHAS olisi otettava huomioon ja turvallisuuskulttuuria koskeva viittaus sisällytettävä tietoihin. Toinen muutos koskee mahdollisuutta käyttää turvallisuutta kuvaavia indikaattoreita, jotka voivat olla tehokkaita turvallisuuden parantamisessa ja seurannassa, arvioinnissa ja täytäntöönpanon valvonnassa. Lisäksi säädetään, että turvallisuusjohtamisjärjestelmien arvioinnin ja uudelleentarkastelun jälkeen on tehtävä tarvittavat muutokset järjestelmiin.

Liitteessä IV vahvistetaan tiedot, jotka on esitettävä 11 artiklassa tarkoitetuissa sisäisissä ja ulkoisissa pelastussuunnitelmissa. Se on identtinen direktiivin 96/82/EY liitteen IV kanssa lukuun ottamatta sitä, että ulkoisia pelastussuunnitelmia on laajennettu, jotta niissä otettaisiin huomioon myös mahdolliset dominovaikutukset (onnettomuuksien leviäminen) ja alueen ulkopuolella toteutettavat toimet suuronnettomuuksien ympäristövaikutusten rajoittamiseksi.

Liitteessä V luetellaan tiedot, jotka on annettava yleisölle 13 artiklan mukaisesti. Luettelon suurimmat muutokset ovat osassa 1, joka koskee kaikkia laitoksia. Siihen lisätty seuraavat asiat: yksityiskohtaiset tiedot suuronnettomuusvaaroista, sellaisena kuin ne on mainittu suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevissa periaatteissa tai turvallisuusselvityksissä (5 kohta), suoritettavat tarkastukset (6 kohta) ja tiedot siitä, mistä lisätietoja on saatavilla (7 kohta). Liitteen 2 osassa lisätään ylemmän tason laitosten osalta tärkeimmät suuronnettomuustyypit (1 kohta), asianmukaiset tiedot ulkoisesta pelastussuunnitelmasta (5 kohta) ja tarvittaessa valtion rajat ylittävät vaikutukset (6 kohta).

Liite VI on pääasiallisesti sama kuin voimassa olevassa direktiivissä. Siinä luetellaan perusteet, jotka täyttävistä onnettomuuksista on raportoitava. Ainoa muutos on se, että raportoitavien onnettomuuksien ryhmä kasvaa, koska määrällinen kynnyksiarvo,

joka vahvistetaan 1.1 kohdassa, lasketaan ylemmän tason laitosten kohdalta yhteen prosenttiin.

Liitteessä VII luetellaan perusteet, joiden mukaan voidaan myöntää 4 artiklan mukaisia poikkeuksia. Direktiivin 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti nämä perusteet on hyväksyttävä delegoiduilla säädöksillä 30. kesäkuuta 2013 mennessä.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen¹,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon³,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 24 päivänä joulukuuta 2006 annetussa neuvoston direktiivissä 96/82/EY⁴ annetaan säännöt, jotka koskevat tietyn teollisen toiminnan mahdollisesti aiheuttamien suuronnettomuuksien ennalta estämistä ja niiden ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien seurausten rajoittamista.
- (2) Suuronnettomuuksilla on usein vakavia seurauksia, kuten on käynyt ilmi Seveson, Bhopalin, Schweizerhallen, Enscheden, Toulousen ja Buncefieldin kaltaisissa onnettomuuksissa. Lisäksi vaikutukset saattavat ulottua kansallisten rajojen yli. Tämä korostaa tarvetta varmistaa, että toteutetaan tarvittavat varotoimenpiteet, joilla koko unionissa voidaan taata kansalaisten, yhteisöjen ja ympäristön korkeatasoinen suojele.
- (3) Direktiivillä 96/82/EY on ollut ratkaiseva rooli siinä, että on voitu vähentää kyseisten onnettomuuksien todennäköisyyttä ja seurauksia ja siten parantaa suojelun tasoa kaikkialla unionissa. Direktiivin tarkistus on vahvistanut sen, että yleisesti ottaen tämänhetkiset säännökset palvelevat tarkoitustaan eikä merkittäviä muutoksia ei

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴ EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

tarvita. Direktiivillä 96/82/EY perustettua järjestelmää olisi kuitenkin mukautettava muutoksiin, joita on tehty unionin vaarallisten aineiden luokittelujärjestelmään, johon direktiivissä viitataan. Lisäksi olisi selvennettävä ja saatettava ajan tasalle useita säännöksiä.

- (4) Tämän vuoksi on syytä korvata direktiivi 96/82/EY sen varmistamiseksi, että tämänhetkinen suojelun taso säilyy ja että sitä parannetaan edelleen lisäämällä säännösten tehokkuutta ja toimivuutta ja mahdollisuuksien mukaan vähentämällä hallinnollista taakkaa yhdenmukaistamalla ja yksinkertaistamalla säännöksiä turvallisuutta vaarantamatta. Samalla uusien säännösten tulisi olla selkeitä, johdonmukaisia ja helppoja ymmärtää, jotta voidaan parantaa täytäntöönpanoa ja sen valvontaa.
- (5) Teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvista vaikutuksista tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksessa, joka hyväksyttiin unionin puolesta yleissopimuksen tekemisestä teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvista vaikutuksista 23 päivänä maaliskuuta 1998 tehdyllä neuvoston päätöksellä 98/685/EY⁵, määrätään toimenpiteistä, jotka koskevat sellaisten teollisuusonnettomuuksien ennaltaehkäisyä, torjuntavalmiutta ja torjuntaa, joista voi seurata valtioiden rajojen ylittäviä vaikutuksia, sekä kansainvälistä yhteistyötä tällä alalla. Direktiivillä 96/82/EY pannaan täytäntöön yleissopimus unionin lainsäädännössä.
- (6) Suuronnettomuuksilla voi olla rajat ylittäviä seurauksia, ja onnettomuuden ekologisista ja taloudellisista kustannuksista joutuvat vastaamaan sekä asianomainen laitos että kyseessä olevat jäsenvaltiot. Sen vuoksi olisi toteutettava toimenpiteitä suojelun korkean tason varmistamiseksi koko unionissa.
- (7) Tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava rajoittamatta työterveyttä ja -turvallisuutta koskevien unionin säännösten soveltamista.
- (8) Tiedetyt teolliset toiminnot voidaan jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle niiden erityisten ominaisuuksien vuoksi. Näihin toimintoihin sovelletaan unionin tai kansallisella tasolla muuta lainsäädäntöä, joka takaa samantasoisien turvallisuuden. Komission olisi kuitenkin jatkossakin varmistettava, että voimassa olevassa sääntelykehyksessä ei ole merkittäviä puutteita, jotka liittyvät erityisesti muista toiminnoista johtuviin uusiin ja kehittymässä oleviin riskeihin, ja toteutettava tarvittaessa asianmukaiset toimet.
- (9) Direktiivin 96/82/EY liitteessä I luetellaan sen soveltamisalaan kuuluvat vaaralliset aineet muun muassa viittaamalla vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa direktiivissä 67/548/EY⁶ sekä vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 31 päivänä toukokuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/45/EY⁷. Nämä direktiivit on korvattu aineiden ja seosten luokituksella, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä

⁵ EYVL L 326, 3.12.1998, s. 1.

⁶ EYVL L 196, 16.8.1967, s. 1.

⁷ EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1.

direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 annetulla asetuksella (EY) N:o 1272/2008⁸, jolla pannaan täytäntöön unionissa kansainvälisellä tasolla Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa hyväksytty kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu luokitus- ja merkintäjärjestelmä (Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals, GHS-järjestelmä). Kyseisellä asetuksella otetaan käyttöön uudet vaaraluokat ja vaarakategoriat, jotka vastaavat ainoastaan osittain aiemmin käytettyjä. Direktiivin 96/82/EY liite I on sen vuoksi muutettava sen yhdenmukaistamiseksi kyseisen asetuksen kanssa, mutta samalla on säilytettävä kyseisen direktiiviin perustuva tämänhetkinen suojelun taso.

- (10) Tarvitaan joustavuutta, jotta voidaan muuttaa liitettä I niin, että voidaan torjua mahdolliset epätoivotut vaikutukset, joita voisi olla yhdenmukaistamisella asetuksen (EY) N:o 1272/2008 kanssa ja kyseisen asetuksen myöhemmillä mukautuksilla, joilla on vaikutusta vaarallisten aineiden luokitukseen. Kehitettävien yhdenmukaisten kriteerien perusteella olisi myönnettävä poikkeuksia tilanteissa, joissa aineet eivät vaaraluokituksestaan huolimatta aiheuta suuronnettomuuden vaaraa. Lisäksi olisi luotava vastaava korjausmekanismi sellaisten aineiden huomioon ottamiseksi, jotka on sisällytettävä tämän direktiivin soveltamisalaan niiden suuronnettomuuspotentiaalın vuoksi.
- (11) Toiminnanharjoittajilla olisi oltava yleinen velvoite toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla ehkäistään ennakolta suuronnettomuudet ja lievennetään niiden seurauksia. Jos laitoksissa on vaarallisia aineita tiettyjä määriä enemmän, toiminnanharjoittajan olisi annettava toimivaltaiselle viranomaiselle riittävästi tietoa, jotta se voisi tunnistaa laitoksen, siellä olevat vaaralliset aineet ja mahdolliset vaarat. Toiminnanharjoittajan olisi myös laadittava ja lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suuronnettomuuksien torjuntaa koskevat toimintaperiaatteet, joissa esitetään toiminnanharjoittajan yleinen lähestymistapa sekä toimenpiteet, mukaan luettuina asianmukaiset turvallisuusjohtamisjärjestelmät, joilla valvotaan suuronnettomuuksien vaaroja.
- (12) Jotta voidaan vähentää onnettomuuden leviämisen vaaraa silloin, kun laitosten sijainti ja lähekkäisyys voivat lisätä suuronnettomuuden todennäköisyyttä tai mahdollisuutta tai pahentaa sen seurauksia, toiminnanharjoittajien olisi tehtävä yhteistyötä tietojen vaihtamiseksi ja tiedottamiseksi väestölle, mukaan luettuina lähistöllä sijaitsevat laitokset, joihin vaikutukset saattaisivat kohdistua.
- (13) Sen osoittamiseksi, että kaikki tarpeellinen on tehty suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, asianosaisten kouluttamiseksi tällaisten onnettomuuksien varalta sekä tarvittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi onnettomuuden sattuessa, on tärkeää, että huomattavia määriä vaarallisia aineita sisältävien tuotantolaitosten toiminnan harjoittajat antavat toimivaltaiselle viranomaiselle tietoja turvallisuus selvityksen muodossa, jossa kerrotaan tarkasti tuotantolaitokseen, siellä oleviin vaarallisiin aineisiin, laitteistoihin tai varastointiin, mahdollisiin suuronnettomuuskenaarioihin ja riskianalyysiin sekä johtamisjärjestelmiin liittyvistä seikoista suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden vaaran vähentämiseksi sekä niiden seurausten rajoittamiseksi tarvittavien toimenpiteiden mahdollistamiseksi.

⁸ EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1.

- (14) Hätätilanteisiin varautumisen kannalta on tärkeää, että niissä laitoksissa, joissa on huomattavia määriä vaarallisia aineita, laaditaan sisäiset ja ulkoiset pelastussuunnitelmat sekä organisoidaan niiden harjoittelu ja tarvittaessa niiden tarkistaminen sekä käyttöönotto suuronnettomuuden tapahtuessa tai sen uhatessa. Laitoksen henkilökuntaa olisi kuultava sisäisestä pelastussuunnitelmasta ja väestöä ulkoisesta pelastussuunnitelmasta.
- (15) Asuinalueiden, huomattavassa yleisessä käytössä olevien sekä ympäristöalueiden, mukaan luettuina luontonsa puolesta erityisen kiinnostavat tai herkät alueet, suojelemiseksi on tarpeellista, että jäsenvaltioiden maankäytön suunnittelussa ja muissa asiaan kuuluvissa jäsenvaltioiden toimintaperiaatteissa otetaan pitkällä aikavälillä huomioon, että on välttämätöntä säilyttää riittävä etäisyys edellä mainittujen alueiden ja kyseisten vaarallisten laitosten välillä ja että olemassa olevien laitosten osalta suunnittelussa otetaan huomioon tekniset lisätoimenpiteet, jotta ihmisiin kohdistuva uhka ei kasvaisi. Päätöksiä tehtäessä olisi otettava huomioon riittävästi tietoa näistä riskeistä sekä näihin riskeihin liittyvistä teknisistä neuvoista. Mahdollisuuksien mukaan hallinnollisen taakan vähentämiseksi menettelyt olisi yhdistettävä muuhun unionin lainsäädäntöön perustuviin menettelyihin.
- (16) Jotta voitaisiin parantaa ympäristöä koskevan tiedon saatavuutta noudattaen tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevaa Århusin yleissopimusta, joka hyväksyttiin unionin puolesta tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta 17 päivänä helmikuuta 2005 tehdyllä komission päätöksellä 2005/370/EY⁹, olisi lisättävä yleisölle suunnattua tiedottamista ja parannettava sen laatua. Erityisesti henkilöillä, joita suuronnettomuus mahdollisesti koskee, olisi oltava käytettävissään riittävät tiedot, jotta he osaavat toimia oikein onnettomuuden mahdollisesti sattuesssa. Sen lisäksi, että tietoa annetaan aktiivisesti ilman, että yleisön on sitä pyydettävä, tiedot, joita päivitetään jatkuvasti, olisi asetettava pysyvästi saataville internetiin, tämän kuitenkaan estämättä tiedon levittämistä muilla tavoin. Samalla olisi taattava luottamuksellisuuden suojaaminen esimerkiksi asioissa, joissa on kyse turvallisuudesta.
- (17) Tietojen hallinnassa olisi noudatettava SEIS-aloitetta, joka käynnistettiin komission neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle antamalla tiedonannolla ”Kohti yhteistä ympäristötietojärjestelmää (Shared Environmental Information System, SEIS)”¹⁰. Siinä olisi noudatettava myös Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14 päivänä maaliskuuta 2007 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2007/2/EY¹¹ ja sen täytäntöönpanosääntöjä, joilla pyritään mahdollistamaan ympäristöön liittyvien paikkatietojen jakaminen julkisen alan organisaatioiden välillä sekä helpottamaan paikkatietojen julkista saatavuutta kaikkialla unionissa. Tietoja olisi säilytettävä julkisesti saatavilla olevassa tietokannassa unionin tasolla, mikä myös helpottaa täytäntöönpanon seuranta ja raportointia.

⁹ EUVL L 124, 17.5.2005, s. 1.

¹⁰ KOM(2008) 46 lopullinen.

¹¹ EUVL L 409, 25.4.2007, s. 1.

- (18) Århusin yleissopimuksen mukaisesti yleisön tehokas osallistuminen päätöksentekoon on tarpeen, jotta yleisö voi ilmaista ja päätöksentekijät voivat ottaa huomioon ne kannat ja huolenaiheet, joilla voi olla merkitystä päätöksenteossa; siten lisätään päätöksenteon vastuullisuutta ja avoimuutta sekä yleisön tietoisuutta ympäristökysymyksistä ja tukea tehdyille päätöksille. Niillä yleisön jäsenillä, joita asia koskee, olisi oltava muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus, joka on riittävä suojelemaan yksilön oikeutta elää terveytensä ja hyvinvointinsa kannalta riittävän laadukkaassa ympäristössä.
- (19) Sen varmistamiseksi, että suuronnettomuuden sattuessa toteutetaan tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, toiminnanharjoittajan olisi välittömästi ilmoitettava onnettomuudesta toimivaltaisille viranomaisille sekä annettava näille tiedot, jotka ovat tarpeen onnettomuuden seurausten arvioimiseksi.
- (20) Tietojen vaihdon varmistamiseksi ja vastaavanlaisten onnettomuuksien estämiseksi tulevaisuudessa jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle tiedot alueellaan sattuvista suuronnettomuuksista, jotta komissio voisi analysoida niihin liittyvät vaarat ja perustaa ja ylläpitää erityisesti suuronnettomuuksia ja niistä saatuja kokemuksia koskevan tiedonvälitysjärjestelmän. Tietojen vaihdon olisi katetettava myös sellaiset "läheltä piti" -tilanteet, joilla jäsenvaltioiden mielestä on erityistä teknistä mielenkiintoa suuronnettomuuksien estämisen ja niiden seurauksien rajoittamisen kannalta.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat siitä, että toiminnanharjoittajat täyttävät velvoitteensa. Yhden viranomaisen olisi tarvittaessa koordinoitava eri viranomaisten ja muiden toimintaan osallistuvien elinten toimintaa. Toimivaltaisten viranomaisten ja komission olisi tehtävä yhteistyötä täytäntöönpanoa tukevissa toimissa, kuten asianmukaisten ohjeiden laatimisessa ja parhaiden käytäntöjen vaihtamisessa. Jotta vältetään tarpeetonta hallinnollista taakkaa, tiedotusvelvoitteet olisi tilanteen mukaan yhdistettävä muuhun unionin lainsäädäntöön perustuviin velvoitteisiin.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, mikäli direktiiviä ei noudateta. Jotta voidaan varmistaa tehokas täytäntöönpano ja sen valvonta, käytössä olisi oltava tarkastusjärjestelmä, mukaan luettuna säännöllisin väliajoin suoritettavien rutiinitarkastusten sekä muiden kuin rutiiniluonteisten tarkastusten ohjelma. Tarkastuksia olisi tarvittaessa koordinoitava unionin muuhun lainsäädäntöön perustuvien tarkastusten kanssa. On tärkeää, että käytettävissä on riittävästi päteviä tarkastajia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarjottava asianmukaista tukea käyttäen välineitä ja mekanismeja, joilla vaihdetaan kokemuksia ja vahvistetaan tietämystä, myös unionin tasolla.
- (23) Komissiolle olisi annettava valtuudet antaa delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti poikkeuksien myöntämistä koskevien kriteerien vahvistamiseksi ja tämän asetuksen liitteiden muuttamiseksi.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin johdosta annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja varmistettava näiden seuraamusten täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

- (25) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa toimien tavoitetta, joka on ihmisten terveyden ja ympäristönsuojelun korkea taso, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä perussopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt sellaisten suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, joissa on mukana vaarallisia aineita, ja rajoittaa niiden ihmisiin ja ympäristöön kohdistuvia seurauksia, jotta koko yhteisössä voitaisiin taata yhdenmukaisesti ja tehokkaasti korkea turvallisuuden taso.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan tuotantolaitoksiin, joissa on vaarallisia aineita vähintään niin suuria määriä kuin liitteessä I olevassa 1 ja 2 osassa mainitaan.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:
 - (a) puolustusvoimien tuotantolaitoksiin, laitoksiin tai varastoihin,
 - (b) ionisoivan säteilyn aiheuttamiin vaaroihin,
 - (c) vaarallisten aineiden kuljetukseen ja väliaikaiseen varastointiin maantie-, rautatie-, sisävesi-, meri- ja ilmakuljetuksessa, mukaan lukien purku ja lastaus sekä siirto kuljetusmuodosta toiseen kuljetusmuotoon satama-altaissa, laitureilla tai ratapihoilla tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten ulkopuolella,
 - (d) vaarallisten aineiden siirtoon putkilinjoissa, pumppuasemat mukaan lukien, tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten ulkopuolella,
 - (e) mineraalien hyödyntämiseen (etsintään, louhintaan ja prosessointiin) maanalaisissa kaivoksissa, avolouhoksissa tai porausreikien kautta, lukuun ottamatta kaasun varastointia maan alla luonnollisissa kerrostumissa ja käyttämättömissä kaivoksissa sekä kemiallisia ja lämpöprosessitoimintoja ja sellaisiin toimintoihin liittyvää varastointia, joissa käytetään liitteessä I määriteltyjä vaarallisia aineita,
 - (f) mineraalien, hiilivedyt mukaan lukien, offshore-etsintään tai -hyödyntämiseen,

- (g) kaatopaikkoihin, mukaan luettuna jätteen maanalainen varastointi, lukuun ottamatta toimivia kaivosjätteen käsittelylaitoksia, sekä niiden altaisiin ja patoihin, joissa esiintyy liitteessä I määriteltyjä vaarallisia aineita erityisesti kun niitä käytetään mineraalien kemiallisen ja lämpöprosessin yhteydessä.
- (h) liitteessä I olevassa 3 osassa lueteltuihin aineisiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'tuotantolaitoksella' koko sitä toiminnanharjoittajien valvonnassa olevaa aluetta, jossa on tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia vaarallisia aineita yhdessä tai useammassa laitoksessa, yhteiset tai toisiinsa liittyvät infrastruktuurit tai toiminnot mukaan lukien;
2. 'alempaan tason tuotantolaitoksella' tuotantolaitosta, joissa on vaarallisia aineita vähintään niin suuria määriä kuin liitteessä I olevan 1 osan 2 sarakkeessa ja liitteessä I olevan 2 osan 2 sarakkeessa mainitaan, mutta vähemmän kuin määriä, jotka mainitaan liitteessä I olevan 1 osan 3 sarakkeessa ja liitteessä I olevan 2 osan 3 sarakkeessa;
3. 'ylempään tason tuotantolaitoksella' tuotantolaitosta, joissa on vaarallisia aineita vähintään niin suuria määriä kuin liitteessä I olevan 1 osan 3 sarakkeessa ja liitteessä I olevan 2 osan 3 sarakkeessa mainitaan;
4. 'uudella tuotantolaitoksella' laitosta, joka on vasta rakennettu tai jonka toimintaa ei ole vielä aloitettu;
5. 'olemassa olevalla tuotantolaitoksella' tuotantolaitosta, joka kuului direktiivin 96/82/EY soveltamisalaan;
6. 'myöhemmin direktiivin soveltamisalaan kuuluvalla tuotantolaitoksella' tuotantolaitosta, joka oli toiminnassa ennen tämän direktiivin voimaantuloa muttei kuulunut direktiivin 96/82/EY soveltamisalaan ja kuuluu nyt tämän direktiivin soveltamisalaan;
7. 'laitoksella' tuotantolaitoksen sisäpuolella olevaa teknistä yksikköä, jossa tuotetaan, käytetään, käsitellään tai varastoidaan vaarallisia aineita, mukaan luettuina maanalaiset laitokset; laitos käsittää kaikki laitteistot, rakenteet, putkistot, koneet, työkalut, yksityisessä käytössä olevat rautatien sivuraiteet, satama-altaat, laitoksen käyttöön tarkoitetut lastaus- ja purkauspaikat, laiturit, varastot tai vastaavat kelluvat tai maalle rakennetut rakennelmat, jotka ovat tarpeen laitoksen toiminnalle;
8. 'toiminnanharjoittajalla' ketä tahansa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai jolla on hallinnassaan tuotantolaitos tai laitos tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin määrätään, kuka tahansa henkilö, jolle on luovutettu

merkittävää taloudellista päätäntävaltaa tuotantolaitoksen tai laitoksen teknisen toiminnan suhteen;

9. 'vaarallisella aineella' liitteessä I olevassa 1 tai 2 osassa mainittua ainetta tai seosta, joka on raaka-aineen, tuotteen, sivutuotteen, jätteen tai välituotteen muodossa, mukaan lukien aineet, joita voidaan kohtuudella olettaa muodostuvan onnettomuuden tapahtuessa;
10. 'seoksella' tarkoitetaan seosta tai liuosta, joka koostuu kahdesta tai useammasta aineesta;
11. 'vaarallisten aineiden olemassaololla' sitä, että vaarallisia aineita on tai niitä ennakoidaan olevan tuotantolaitoksessa tai sitä, että voidaan olettaa näitä aineita muodostuvan teollisen kemiallisen prosessin hallinnan menettämisen seurauksena vähintään niin suuria määriä kuin liitteessä I olevassa 1 ja 2 osassa mainitaan.
12. 'suuronnettomuudella' esimerkiksi huomattavaa päästöä, tulipaloo, räjähdystä tai muuta ilmiötä, joka seuraa tässä direktiivissä tarkoitetun tuotantolaitoksen toiminnassa esiintyneistä hallitsemattomista tapahtumista, jotka voivat aiheuttaa ihmisten terveyteen, omaisuuteen tai ympäristöön kohdistuvaa vakavaa välitöntä tai myöhemmin ilmenevää vaaraa tuotantolaitoksen sisä- tai ulkopuolella, ja jossa on mukana yksi tai useampia vaarallisia aineita;
13. 'vaaralla' sellaista vaaralliseen aineeseen tai tilanteeseen olennaisesti liittyvää ominaisuutta, joka voi aiheuttaa vahinkoa ihmisten terveydelle tai ympäristölle;
14. 'riskillä' todennäköisyyttä, että tietty erityinen vaikutus syntyy tietyssä aikana tai määrättyissä olosuhteissa;
15. 'varastoinnilla' sitä, että alueella varastoidaan tai säilytetään tietty määrä vaarallisia aineita;
16. 'yleisöllä' yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka, kansallisen oikeuden tai käytännön mukaisesti, näiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;
17. 'yleisön, jota asia koskee', yleisöä, johon onnettomuus vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa, tai yleisöä, jonka etua 14 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvia asioita koskeva päätös koskee, mukaan luettuina valtioista riippumattomat järjestöt, jotka edistävät ympäristönsuojelua ja täyttävät mahdolliset kansallisen lainsäädännön mukaiset vaatimukset;
18. 'tarkastuksella' kaikki toimia, myös laitosvierailuja, sisäisten toimenpiteiden, järjestelmien ja raporttien tarkastuksia ja seuranta-asiakirjoja sekä mahdollisesti tarvittavia seurantatoimia, jotka toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tai jotka toteutetaan niiden puolesta sen tarkistamiseksi ja edistämiseksi, että tuotantolaitokset noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia.

Poikkeus- ja suojalausekkeet

1. Kun tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella on osoitettu, että tietyt liitteessä I olevassa 1 ja 2 osassa mainitut aineet eivät voi aiheuttaa suuronnettomuuden vaaraa, erityisesti olomuotonsa, ominaisuuksiensa, luokittelunsa, pitoisuutensa tai yleisen pakkauksensa vuoksi, komissio voi luetella nämä aineet liitteessä I olevassa 3 osassa delegoiduilla säädöksillä 24 artiklan mukaisesti.
2. Jos jokin jäsenvaltio katsoo, että liitteessä I olevassa 1 tai 2 osassa mainittu vaarallinen aine ei aiheuta suuronnettomuuden vaaraa ja se voidaan mahdollisesti lisätä liitteessä I olevaan 3 osaan tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio ilmoittaa asiasta komissiolle.

Komissio ilmoittaa kyseisistä ilmoituksista 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulle foorumille.

3. Jos osoitetaan toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella, että tietyt yksittäisessä tuotantolaitoksessa tai sen osassa olevat ja liitteessä I olevassa 1 tai 2 osassa mainitut aineet eivät voi aiheuttaa suuronnettomuuden vaaraa tuotantolaitoksen erityisolosuhteiden kuten aineen pakkaustyyppin tai eristystavan taikka sijainnin ja aineen määrien vuoksi, toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltio voi päättää, ettei se sovelleta kyseiseen tuotantolaitokseen tämän direktiivin 7 ja 19 artiklassa esitettyjä vaatimuksia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kyseinen jäsenvaltio toimittaa komissiolle luettelo kyseessä olevista tuotantolaitoksista sekä luettelo tuotantolaitoksissa olevista vaarallisista aineista. Kyseessä olevan jäsenvaltion on perusteltava se, miksi vaatimuksia ei sovelleta.

Komissio toimittaa vuosittain tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut luettelot tiedoksi 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulle foorumille.

4. Komissio hyväksyy delegoidut säädökset 30 päivään kesäkuuta 2013 mennessä 24 artiklan mukaisesti, jotta voidaan hyväksyä kriteerit, joita käytetään tämän artiklan 1 ja 3 kohdan soveltamiseksi sekä liitteen VII muuttamiseksi.
5. Kun jäsenvaltio katsoo, että vaarallinen aine, jota ei mainita liitteessä I olevassa 1 tai 2 osassa, aiheuttaa suuronnettomuuden vaaran, se voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ja sen on ilmoitettava asiasta komissiolle.

Komissio ilmoittaa 17 artiklan 2 osassa tarkoitettulle foorumille ilmoituksista, jotka on tehty tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Komissio voi tarvittaessa lisätä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut aineet liitteessä I olevaan 1 tai 2 osaan delegoiduilla säädöksillä 24 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Toiminnanharjoittajan yleiset velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja veloitetaan toteuttamaan kaikkiin tarvittavat toimenpiteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niistä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien seurauksien rajoittamiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja veloitetaan olemaan aina valmis osoittamaan 17 artiklassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle erityisesti 19 artiklassa tarkoitettuja tarkastuksia ja valvontaa varten, että hän on toteuttanut kaikki tarpeelliset tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet.

6 artikla

Tiedoksianto

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava toiminnanharjoittajaa lähettämään toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitus, jossa on seuraavat tiedot:
 - (a) toiminnanharjoittajan nimi tai toiminimi ja kyseisen tuotantolaitoksen täydellinen osoite,
 - (b) toiminnanharjoittajan toimipaikka ja sen täydellinen osoite,
 - (c) tuotantolaitoksesta vastaavan henkilön nimi tai toimi, jos on kyseessä muu henkilö kuin a alakohdassa tarkoitettu,
 - (d) tiedot, joiden avulla vaaralliset aineet tai näiden aineiden luokka voidaan tunnistaa,
 - (e) kyseis(t)en vaarallis(t)en aine(id)en määrä ja olomuoto,
 - (f) laitoksessa tai varastossa harjoitettava tai harjoitettavaksi suunniteltu toiminta,
 - (g) tuotantolaitoksen välitön ympäristö, seikat, jotka voivat aiheuttaa suuronnettomuuksia tai pahentaa niiden seurauksia, mukaan luettuina tiedot lähistöllä sijaitsevista tuotantolaitoksista riippumatta siitä, kuuluvatko ne tämän direktiivin soveltamisalaan, sekä muut kohteet, alueet ja rakennushankkeet, jotka voisivat lisätä suuronnettomuuden ja onnettomuuden leviämisen (dominovaikutuksen) riskiä tai seurauksia.
2. Ilmoitus on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavissa määräajoissa:
 - (a) uusista tuotantolaitoksista kohtuullisessa määräajassa ennen kuin rakentaminen tai toiminta aloitetaan,
 - (b) olemassa olevista tuotantolaitoksista yhden vuoden kuluessa 28 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa määrätystä päivämäärästä,

- (c) aiemmin direktiivin soveltamisalaan kuulumattomista tuotantolaitoksista yhden vuoden kuluessa siitä, kun tätä direktiiviä aletaan soveltaa kyseiseen tuotantolaitokseen.
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtia ei sovelleta olemassa oleviin tuotantolaitoksiin, jos toiminnanharjoittaja on jo lähettänyt ilmoituksen toimivaltaiselle viranomaiselle kansallisen lainsäädännön vaatimusten nojalla 28 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyyn määräaikaan mennessä ja ilmoituksessa annetut tiedot vastaavat tämän artiklan 1 kohtaa eivätkä ne ole muuttuneet.
4. Toiminnanharjoittajan on välittömästi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavista:
- (a) toiminnanharjoittajan 1 kohdan mukaisesti tekemässä ilmoituksessa mainittu vaarallisen aineen määrä kasvaa merkittävästi tai aineen ominaisuudet ja olomuoto muuttuvat taikka valmistusmenetelmä, jossa sitä käytetään, muuttuu,
- (b) tuotantolaitokseen tai laitokseen tehdään muutoksia, jotka saattavat vaikuttaa merkittävästi suuronnettomuusvaaroihin,
- (c) laitos suljetaan lopullisesti.
5. Toiminnanharjoittajan on säännöllisesti tarkistettava ja tarvittaessa saatettava tiedot ajan tasalle vähintään joka viides vuosi, tämän rajoittamatta 4 kohdan soveltamista. Toiminnanharjoittajan on lähetettävä ajantasaistetut tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

7 artikla

Toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi

1. Jäsenvaltioiden vaadittava, että toiminnanharjoittaja laatii asiakirjan, jossa toiminnanharjoittaja selostaa toimintaperiaatteensa suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ("MAPP-asiakirja"), ja varmistaa, että näitä toimintaperiaatteita noudatetaan. Toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi laaditaan kirjallisesti. Ne on laadittava niin, että ne takaavat korkeatasoisen ihmisten terveyden ja ympäristönsuojelun. Ne on suhteutettava tuotantolaitoksessa esiintyviin suuronnettomuuden vaaroihin. Niissä on esitettävä toiminnanharjoittajan yleiset tavoitteet ja toimintaperiaatteet sekä johdon rooli ja vastuu, ja niissä on käsiteltävä turvallisuuskulttuuria suuronnettomuuksien valvonnan osalta.
2. Toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavissa määräajoissa:
- (a) uusista tuotantolaitoksista kohtuullisessa määräajassa ennen kuin rakentaminen tai toiminta aloitetaan,
- (b) olemassa olevista tuotantolaitoksista yhden vuoden kuluessa 28 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa määrätystä päivämäärästä,

- (c) aiemmin direktiivin soveltamisalaan kuulumattomista tuotantolaitoksista yhden vuoden kuluessa siitä, kun tätä direktiiviä aletaan soveltaa kyseiseen tuotantolaitokseen.
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtia ei sovelleta olemassa oleviin tuotantolaitoksiin, jos toiminnanharjoittaja on jo laatinut toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi kirjallisesti ja lähettänyt sen toimivaltaiselle viranomaiselle kansallisen lainsäädännön vaatimusten nojalla 28 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyyn määräaikaan mennessä ja ilmoituksessa annetut tiedot vastaavat tämän artiklan 1 kohtaa eivätkä ne ole muuttuneet.
4. Toiminnanharjoittajan on säännöllisesti tarkistettava ja tarvittaessa saatettava MAPP-asiakirja vähintään joka viides vuosi. Ajan tasalle saatetut toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

8 artikla

Onnettomuuden leviäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen määrittelee toiminnanharjoittajien 6 ja 9 artiklan mukaisesti toimittamien tietojen tai 19 artiklan perusteella tehtyjen tarkastusten perusteella kaikki alemman tason ja ylemmän tason tuotantolaitokset tai tuotantolaitosryhmät, joissa suuronnettomuuden todennäköisyys ja mahdollisuus voivat kasvaa tai suuronnettomuuden seuraukset saattavat lisääntyä tuotantolaitosten sijainnin ja toisten tuotantolaitosten läheisyyden sekä niissä olevien vaarallisten aineiden takia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan mukaisesti määriteltyjen tuotantolaitosten toiminnanharjoittajat:
- (a) vaihtavat tarpeellisia tietoja asianmukaisella tavalla, jotta nämä tuotantolaitokset voivat ottaa huomioon suuronnettomuuden yleisen vaaran laadun ja laajuuden kokonaisuudessaan toimintaperiaatteissaan suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, turvallisuusjohtamisjärjestelmissään ja turvallisuusselvityksissään sekä sisäisissä pelastussuunnitelmissaan,
- (b) tekevät yhteistyötä tiedottaakseen yleisölle ja viereisille tuotantolaitoksille, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, ja toimittaakseen tietoa viranomaiselle, joka vastaa ulkoisten pelastussuunnitelmien laatimisesta.

9 artikla

Turvallisuusselvitys

1. Jäsenvaltioiden on veloitettava ylemmän tason tuotantolaitoksen toiminnanharjoittaja tekemään turvallisuusselvitys seuraavia tarkoituksia varten:

- (a) osoittamaan, että on otettu käyttöön toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja turvallisuusjohtamisjärjestelmä toimintaperiaatteiden toteuttamiseksi liitteessä III vahvistettujen tietojen mukaisesti,
 - (b) osoittamaan, että suuronnettomuuden vaarat ja mahdolliset suuronnettomuusskenaariot on tunnistettu ja että on toteutettu tarpeelliset toimenpiteet niiden estämiseksi ja tällaisten onnettomuuksien ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien seurauksien rajoittamiseksi,
 - (c) osoittamaan, että riittävä turvallisuus- ja luotettavuustaso on otettu huomioon kaikkien sellaisten laitosten toimintaan liittyvien varastojen, laitteiden ja perusrakenteiden osalta suunnittelussa, rakentamisessa, käytössä ja kunnossapidossa, joilla on yhteys tuotantolaitoksessa esiintyviin suuronnettomuusvaaroihin,
 - (d) osoittamaan, että on laadittu sisäiset pelastussuunnitelmat, ja toimittamaan sellaiset tiedot, joiden perusteella voidaan laatia ulkoinen pelastussuunnitelma,
 - (e) takaamaan riittävän tiedon toimittamisen toimivaltaisille viranomaisille, jotta nämä voivat tehdä päätöksen uusien toimintojen sijoittamisesta tai hankkeista olemassa olevien tuotantolaitosten ympärillä.
2. Turvallisuusselvityksessä on oltava vähintään liitteessä II luetellut tiedot. Siinä on mainittava selvityksen laatimiseen osallistuneet tahot. Siinä on myös oltava ajan tasalla oleva luettelo tuotantolaitoksessa olevista vaarallisista aineista.
3. Turvallisuusselvitys on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavissa määräajoissa:
- (a) uusista tuotantolaitoksista kohtuullisessa määräajassa ennen kuin rakentaminen tai toiminta aloitetaan,
 - (b) olemassa olevista tuotantolaitoksista yhden vuoden kuluessa 28 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa määrätystä päivämäärästä,
 - (c) aiemmin direktiivin soveltamisalaan kuulumattomista tuotantolaitoksista kahden vuoden kuluessa siitä, kun tätä direktiiviä aletaan soveltaa kyseiseen tuotantolaitokseen.
4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtia ei sovelleta olemassa oleviin tuotantolaitoksiin, jos toiminnanharjoittaja on jo lähettänyt turvallisuusselvityksen toimivaltaiselle viranomaiselle kansallisen lainsäädännön vaatimusten nojalla 28 artiklan 1 kohdassa säädettyyn määräaikaan mennessä ja turvallisuusselvityksessä annetut tiedot vastaavat tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa eivätkä ne ole muuttuneet.
5. Toiminnanharjoittajan on säännöllisesti tarkistettava ja tarvittaessa saatettava turvallisuusselvitys ajan tasalle vähintään joka viides vuosi.

Lisäksi toiminnanharjoittajan on tarkistettava turvallisuusselvitys ja tarvittaessa saatettava se ajan tasalle milloin tahansa muulloin toiminnanharjoittajan aloitteesta tai toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä, kun se on tarpeen uusien seikkojen ilmaannuttua tai jotta voitaisiin ottaa huomioon turvallisuuteen liittyvän teknisen

tietämyksen kehittyminen esimerkiksi onnettomuuksien tai, siinä määrin kuin mahdollista, "läheltä piti" -tilanteiden selvittelyn pohjalta sekä vaarojen arviointiin liittyvän tietämyksen lisääntyminen.

Ajan tasalle saatettu turvallisuusselvitys on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

6. Ennen kuin toiminnanharjoittaja aloittaa rakentamisen tai toiminnan tai edellä 3 kohdan b ja c luetelmakohdassa sekä 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, toimivaltaisen viranomaisen on kohtuullisessa määräajassa selvityksen saatuaan
 - (a) ilmoitettava toiminnanharjoittajalle turvallisuusselvitystä koskevat johtopäätöksensä,
 - (b) kiellettävä kyseessä olevan tuotantolaitoksen käyttöönoton tai sen toiminnan jatkamisen 18 artiklan mukaisesti.
7. Jäsenvaltiot voivat vaatia alemman tason tuotantolaitoksia panemaan täytäntöön toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi turvallisuusjohtamisjärjestelmällä, joka suhteutetaan suuronnettomuuksien vaaroihin sekä organisaation kompleksisuuteen ja tuotantolaitoksen toimintoihin.

10 artikla

Muutosten tekeminen laitoksiin, tuotantolaitoksiin tai varastoihin

Jos laitoksen, tuotantolaitoksen, varaston, prosessin tai vaarallisten aineiden laadun tai määrien muutoksella voi olla merkittäviä seurauksia suuronnettomuuksiin liittyvien vaarojen suhteen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja:

- (a) tarkistaa ja tarvittaessa korjaa toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi;
- (b) tarkistaa ja tarvittaessa korjaa turvallisuusselvityksen sekä 9 artiklassa tarkoitetut turvallisuusjohtamisjärjestelmän ja -menettelyt ja ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle korjauksista ennen muutosten toteuttamista.

11 artikla

Pelastussuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien ylemmän tason tuotantolaitosten osalta, että
 - (a) toiminnanharjoittaja laatii sisäisen pelastussuunnitelman toimenpiteistä, jotka toteutetaan tuotantolaitoksen sisällä,
 - (b) toiminnanharjoittaja toimittaa toimivaltaisille viranomaisille tiedot, jotka tarvitaan ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista varten,

- (c) jäsenvaltion tähän tehtävään nimeämät viranomaiset laativat ulkoisen pelastussuunnitelman niistä toimista, joihin ryhdytään tuotantolaitoksen ulkopuolella vuoden kuluessa siitä, kun tiedot on vastaanotettu toiminnanharjoittajalta b alakohdan mukaisesti.
2. Toiminnanharjoittajien on noudatettava 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä velvoitteita seuraaviin määräaikoihin mennessä:
- (a) uusien tuotantolaitosten osalta ennen toiminnan aloittamista,
- (b) olemassa olevien laitosten osalta vuosi 28 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetystä päivämäärästä, paitsi jos sisäinen pelastussuunnitelma on siihen mennessä laadittu kansallisen lainsäädännön vaatimusten nojalla ja siinä annetut tiedot vastaavat tätä artiklaa eivätkä ne ole muuttuneet.
- (c) aiemmin direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien tuotantolaitosten osalta, vuoden kuluessa siitä, kun tätä direktiiviä aletaan soveltaa kyseiseen tuotantolaitokseen,
3. Pelastussuunnitelmat on laadittava ottaen huomioon seuraavat tavoitteet:
- (a) onnettomuudet on rajattava ja hallittava niiden seurauksien minimoimiseksi ja ihmisten terveydelle, ympäristölle ja omaisuudelle aiheutuvien vahinkojen rajoittamiseksi.
- (b) on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveyden ja ympäristönsuojelun suuronnettomuuksien seurauksilta.
- (c) on annettava tarpeelliset tiedot väestölle ja asiasta vastaaville alueen viranomaisille ja laitoksille.
- (d) on varauduttava suuronnettomuuden jälkien korjaamiseen ja ympäristön puhdistamiseen.

Pelastussuunnitelmissa on oltava liitteessä IV tarkoitetut tiedot.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä direktiivissä tarkoitetut sisäiset pelastussuunnitelmat laaditaan siten, että kuullaan tuotantolaitoksessa työskentelevää henkilökuntaa, mukaan luettuina asianomaiset pitkäaikaiset alihankkijat, ja että yleisöä kuullaan ulkoisia pelastussuunnitelmia tehtäessä ja niitä ajantasaistettaessa, tämän kuitenkin rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten velvoitteita. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisön kuulemisessa noudatetaan 14 artiklaa.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja tehtävään nimetyt viranomaiset tarkastavat, harjoittavat ja tarpeen vaatiessa korjaavat ja ajanmukaistavat sisäiset ja ulkoiset pelastussuunnitelmat asianmukaisin väliajoin, kuitenkin enintään kolmen vuoden välein. Tarkastamisessa on otettava huomioon näissä tuotantolaitoksissa ja pelastuspalveluissa tapahtuneet muutokset, uuden teknisen tietämyksen ja suuronnettomuuksissa toteutettavia toimenpiteitä koskevan tiedon lisääntyminen.

Ulkoisten pelastussuunnitelmien osalta jäsenvaltioiden on otettava huomioon tarve edistää tiiviimpää yhteistyötä avustustoimissa, joita pelastuspalvelut suorittavat vakavissa hätätilanteissa.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja tarvittaessa tähän tehtävään nimetyt toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat pelastussuunnitelmat viipymättä suuronnettomuuden tapahtuessa tai kun kyseessä on jokin hallitsematon tapahtuma, jonka voidaan sen luonteen takia kohtuudella olettaa johtavan suuronnettomuuteen.
7. Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että turvallisuus selvityksen sisältämien tietojen perusteella ei sovelleta 1 kohdan määräyksiä ulkoisen pelastussuunnitelman pakollisesta laatimisesta.

Toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava päätöksensä.

12 artikla

Maankäytön suunnittelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suuronnettomuuksien ehkäisemisen ja niiden ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvien seurausten rajoittamisen tavoite otetaan huomioon jäsenvaltioiden maankäytön suunnittelussa tai muissa asiaankuuluvissa toimintaperiaatteissa. Ne pyrkivät näihin tavoitteisiin valvomalla:
 - (a) uusien tuotantolaitosten sijoittamista,
 - (b) olemassa oleviin tuotantolaitoksiin tehtäviä 10 artiklassa tarkoitettuja muutoksia,
 - (c) olemassa olevien tuotantolaitosten läheisyydessä toteutettavia uusia rakennushankkeita, mukaan luettuina liikenneväylät, yleisessä käytössä olevat kohteet tai asuinalueet, silloin kun tuotantolaitoksen sijainti tai alueen uudet järjestelyt saattavat lisätä suuronnettomuuden vaaraa tai pahentaa sen seurauksia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden maankäytön suunnittelussa tai muissa asiaan kuuluvissa toimintaperiaatteissa sekä näiden toimintaperiaatteiden täytäntöönpanemiseksi käytettävissä menettelytavoissa otetaan huomioon tarve pitkällä aikavälillä:
 - (a) pitää pitkällä aikavälillä yllä riittävä etäisyys tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten sekä asuinalueiden, yleisessä käytössä olevien rakennusten ja alueiden, mahdollisuuksien mukaan pääliikenneväylien, sekä virkistysalueiden välillä;
 - (b) suojella luonnon kannalta erityisen herkkiä tai tärkeitä alueita tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotantolaitosten läheisyydessä riittävien etäisyyksien tai tarvittaessa muiden asianmukaisten toimenpiteiden avulla;

- (c) olemassa olevien tuotantolaitosten osalta ottaa huomioon 5 artiklan mukaiset tekniset lisätoimenpiteet, jotta ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvia vaaroja ei lisättäisi.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kaavoitukseen liittyviä päätöksiä tekevät viranomaiset ottavat käyttöön asianmukaisia kuulemismenettelyjä edellä 1 kohdan mukaisesti määriteltyjen toimien toteuttamisen helpottamiseksi. Menettelyjen on oltava sellaisia, että toiminnanharjoittajat toimittavat riittävästi tietoa tuotantolaitokseen liittyvistä riskeistä ja että päätöksentekohetkellä on käytettävissä joko tapauskohtaisen tutkimuksen tai yleisten perusteiden nojalla teknisiä neuvoja kyseessä olevista riskeistä.
- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että alemman tason tuotantolaitokset toimittavat toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tuotantolaitokseen liittyvistä riskeistä riittävästi tietoa maankäytön suunnittelua varten.
4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyillä vaatimuksilla ei rajoiteta neuvoston direktiivin 85/337/ETY¹² ja direktiivin 2001/42/EY¹³ säännösten soveltamista. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa mahdollisuuksien mukaan luotava koordinoituja tai yhteisiä menettelyjä, jotta voidaan täyttää tässä artiklassa sekä kyseisissä direktiiveissä esitetyt vaatimukset ja muun muassa välttää arviointien tai kuulemisten päällekkäisyyttä.

13 artikla

Yleisölle tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä V tarkoitetut tiedot ovat pysyvästi yleisön saatavilla, myös sähköisessä muodossa. Tiedot on tarkistettava ja tarvittaessa saatettava ajan tasalle vähintään kerran vuodessa.
2. Ylemmän tason tuotantolaitosten osalta jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että
- (a) kaikki henkilöt, joihin suuronnettomuus voi vaikuttaa, saavat säännöllisesti mahdollisimman sopivassa muodossa ja heidän sitä pyytämättä tietoa turvallisuustoimenpiteistä ja onnettomuuden tapahtuessa noudatettavasta käyttäytymisestä;
 - (b) turvallisuusselvitys saatetaan yleisön saataville pyynnöstä, kuitenkin siten, että noudatetaan 21 artiklan 3 kohtaa; jos sovelletaan 21 artiklan 3 kohtaa, saataville on toimitettava muutettu raportti yleistajuisena tiivistelmänä, joka sisältää vähintään yleiset tiedot suuronnettomuuksien vaaroista, mahdollisista vaikutuksista ja onnettomuuden tapahtuessa noudatettavasta käyttäytymisestä;
 - (c) vaarallisten aineiden luettelo saatetaan yleisön saataville pyynnöstä, kuitenkin siten, että noudatetaan 21 artiklan 3 kohtaa;

¹² EYVL L 175, 5.7.1985, s.40.

¹³ EYVL L 197, 21.7.2001, s.30.

Tämän kohdan a alakohdan mukaisesti toimitettavien tietojen on sisällettävä ainakin liitteessä V tarkoitettut tiedot. Kyseiset tiedot on toimitettava myös kaikilla julkisille laitoksille, kuten kouluille ja sairaaloille, sekä kaikille lähistöllä sijaitseville tuotantolaitoksille, jos kyseessä ovat 8 artiklan soveltamisalaan kuuluvat tuotantolaitokset. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot toimitetaan ja että ne tarkistetaan säännöllisesti ja saatetaan ajan tasalle vähintään joka viides vuosi.

3. Edellä 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettut tietopyynnöt käsitellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY¹⁴ 3 ja 5 artiklan mukaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on annettava niille jäsenvaltioille, jotka saattavat mahdollisesti joutua alttiiksi 9 artiklassa tarkoitettussa tuotantolaitoksessa syntyvän suuronnettomuuden rajat ylittävälle vaikutuksille, riittävät tiedot, jotta nämä voivat tarvittaessa noudattaa kaikkia asiaankuuluvia 11 ja 12 artiklan sekä tämän artiklan määräyksiä.
5. Jos kyseessä oleva jäsenvaltio on päättänyt, että lähellä toisen jäsenvaltion aluetta sijaitseva tuotantolaitos ei voi aiheuttaa 11 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua alueensa ulkopuolelle ulottuvaa suuronnettomuuden vaaraa eikä se siitä johtuen vaadi 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista, se ilmoittaa tästä toiselle jäsenvaltiolle.
6. Tätä artiklaa sovelletaan noudattaen 21 artiklan säännöksiä.

14 artikla

Yleisön kuuleminen ja osallistuminen päätöksentekoon

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisö voi ilmaista mielipiteensä seuraavista:
 - (a) 12 artiklassa tarkoitettuja uusia tuotantolaitoksia koskevat suunnitelmat,
 - (b) olemassa olevissa tuotantolaitoksissa tehtävät 10 artiklassa tarkoitettut muutokset, kun aiotut muutokset on tehtävä tämän direktiivin maankäytön suunnittelua koskevia määräyksiä noudattaen,
 - (c) uudet hankkeet olemassa olevien tuotantolaitosten ympärillä, jos tuotantolaitoksen sijainti tai alueen uudet järjestelyt saattavat lisätä suuronnettomuuden vaaraa 12 artiklan mukaisesti,
 - (d) ulkoiset pelastussuunnitelmat 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.
2. Yleisölle on ilmoitettava (julkisin ilmoituksin tai muin asianmukaisin tavoin, kuten mahdollisuuksien mukaan sähköisin viestimin) seuraavat seikat päätöksenteon varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa:
 - (a) edellä 1 kohdassa säädetyt tiedot,

¹⁴ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

- (b) tarvittaessa tieto, että päätökseen sovelletaan kansallista tai valtiosta toiseen ulottuvien ympäristövaikutusten arviointimenettelyä taikka että siitä käydään 13 artiklan 4 kohdan mukaisia jäsenvaltioiden välisiä neuvotteluja,
 - (c) yksityiskohtaiset tiedot päätöksenteosta vastaavista toimivaltaisista viranomaisista, joilta saa asiaan liittyviä tietoja, joille huomautukset (tai kysymykset) voidaan esittää, sekä yksityiskohtaiset tiedot huomautusten tai kysymysten esittämistä koskevasta aikataulusta,
 - (d) mahdollisten päätösten luonne tai päätösluonnos, jos sellainen on,
 - (e) tiedot siitä, milloin, missä ja miten asianomaiset tiedot annetaan saataville,
 - (g) tiedot menettelyistä 5 kohdan mukaista yleisön osallistumista ja kuulemista varten.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisen ajan kuluessa yleisön, jota asia koskee, saataville saatetaan:
- (a) kansallisen lainsäädännön mukaisesti tärkeimmät selvitykset ja ohjeet, joita toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisille viranomaisille on annettu ajankohtana, jona yleisölle, jota asia koskee, on annettu 2 kohdassa tarkoitettut tiedot,
 - (b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY säännösten mukaisesti muut kuin 2 kohdassa tarkoitettut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä päätöksen kannalta ja jotka annetaan saataville vasta, kun yleisölle, jota asia koskee, on ilmoitettu 2 kohdan mukaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisöllä, jota asia koskee, on oikeus ilmaista toimivaltaiselle viranomaiselle huomionsa ja kantansa ennen kuin asiasta päätetään ja että päätöstä tehtäessä 1 kohdan mukaisten kuulemisten tulokset otetaan asianmukaisesti huomioon.
5. Jäsenvaltiot päättävät yksityiskohtaisista järjestelyistä yleisölle tiedottamiseksi sekä yleisön, jota asia koskee, kuulemiseksi.
- Eri vaiheille on asetettava kohtuulliset määräajat, joilla mahdollistetaan, että yleisölle tiedottamiseen ja yleisön, jota asia koskee, valmistautumiseen sekä tehokkaaseen osallistumiseen ympäristöä koskevaan päätöksentekoon tämän artiklan mukaisesti jää riittävästi aikaa.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun asiaa koskevat päätökset on tehty, toimivaltainen viranomainen toimittaa yleisön saataville:
- a) päätöksen sisältö ja sen perustelut, myös myöhemmät päivitykset,
 - b) ennen päätöksen tekemistä pidettyjen kuulemisten tulokset ja selvitys siitä, miten nämä tulokset on otettu huomioon kyseistä päätöstä tehtäessä.

Tiedot, jotka toiminnanharjoittajan on annettava suuronnettomuuden jälkeen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajan on suuronnettomuuden jälkeen mahdollisimman nopeasti ja asianmukaisin tavoin
 - (a) tiedotettava tapahtuneesta toimivaltaisille viranomaisille,
 - (b) ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot heti, kun ne ovat saatavissa:
 - (i) onnettomuusolosuhteet,
 - (ii) onnettomuuteen liittyvät vaaralliset aineet,
 - (iii) käytettävissä olevat tiedot, jotta voitaisiin arvioida onnettomuuden vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön,
 - (iv) pelastustoimenpiteet, joihin on ryhdytty.
 - (c) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, mihin toimenpiteisiin aiotaan ryhtyä
 - (i) onnettomuuden keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutusten lieventämiseksi,
 - (ii) onnettomuuden toistumisen estämiseksi.
 - (d) saatettava toimittamansa tiedot ajan tasalle, jos perusteellisempi tutkimus paljastaa niihin tai niistä tehtyihin johtopäätöksiin vaikuttavia uusia seikkoja.
2. Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisen viranomaisen tehtäväksi
 - (a) varmistaa se, että ryhdytään tarpeellisiin välittömiin, keskipitkän ja pitkä aikavälin toimenpiteisiin,
 - (b) kerätä tarkastuksen tai tutkimuksen avulla tai muilla asianmukaisilla tavoilla suuronnettomuuden täydelliseen selvittämiseen tarvittavat tiedot tekniikan, organisaation ja johtamisen osalta,
 - (c) toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiminnanharjoittaja tekee tarpeelliset korjaustoimenpiteet,
 - (d) antaa suosituksia tulevista onnettomuuksien ehkäisemiskeinoista.

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on annettava suuronnettomuuden jälkeen

1. Jotta suuronnettomuuksia voitaisiin ehkäistä ja niiden seurauksia rajoittaa, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisimman pian niiden alueilla tapahtuneista suuronnettomuuksista, jotka täyttävät liitteessä VI esitetyt perusteet. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:
 - (a) jäsenvaltio ja ilmoituksesta vastaavan viranomaisen nimi ja osoite,
 - (b) suuronnettomuuden päivämäärä, kellonaika ja paikka sekä toiminnanharjoittajan täydellinen nimi ja kyseessä olevan tuotantolaitoksen osoite,
 - (c) lyhyt kuvaus suuronnettomuuden olosuhteista, mukaan lukien selostus vaarallisista aineista, joita siinä oli mukana, ja ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuneista välittömistä vaikutuksista,
 - (d) lyhyt kuvaus toteutetuista pelastustoimenpiteistä sekä välittömästi toteutettavista varotoimenpiteistä, jotta estettäisiin onnettomuuden toistuminen.
2. Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle selvitystyönsä tulokset ja suosituksensa mahdollisimman nopeasti ja viimeistään vuoden kuluessa onnettomuspäivästä käyttäen 20 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua tietokantaa.

Jäsenvaltiot eivät saa lykätä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen antamista muusta syystä kuin mahdollistaakseen oikeuskäsittelyn saattamisen loppuun silloin, kun tällainen tietojen antaminen saattaisi vaikuttaa oikeuskäsittelyn kulkuun.
3. Komissio laatii raportointilomakkeen tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Jäsenvaltiot käyttävät kyseistä raportointilomaketta toimittaessaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja.
4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikkien sellaisten elinten nimet, joilla voisi olla tietoja suuronnettomuuksista ja jotka voisivat antaa neuvoja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toimittava tällaisen onnettomuuden tapahtuessa.

Toimivaltainen viranomainen

1. Jäsenvaltioiden on asetettava tai nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, jonka tehtävänä on panna toimeen tässä direktiivissä vahvistetut tehtävät, sekä tarvittaessa muita elimiä, joiden tehtävänä on avustaa toimivaltaista viranomaista tai toimivaltaisia viranomaisia teknisellä tasolla, tämän rajoittamatta toiminnanharjoittajan vastuuta. Jäsenvaltioiden, jotka perustavat tai nimeävät useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen, on nimettävä yksi toimivaltainen

viranomainen, joka on vastuussa sen varmistamisesta, että menettelyt niiden velvoitteiden suorittamiseksi koordinoidaan.

2. Komissio kutsuu säännöllisesti koolle foorumin, joka koostuu jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajista. Toimivaltaiset viranomaiset ja komissio tekevät yhteistyötä toimissa, joilla tuetaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tiedot, jotka toiminnanharjoittajat toimittavat muun unionin lainsäädännön mukaisesti, jos ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. Toimivaltaisen viranomaisen on tällaisessa tilanteessa varmistettava, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan.

18 artikla

Toiminnan kieltäminen

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä tuotantolaitoksen, laitoksen tai varaston tai minkä tahansa niiden osan käyttäminen tai käyttöönotto, jos toiminnanharjoittajan toteuttamissa toimenpiteissä suuronnettomuuksien estämiseksi ja rajoittamiseksi on vakavia puutteita.

Jäsenvaltiot voivat kieltää tuotantolaitoksen, laitoksen, varaston tai minkä tahansa niiden osan käyttämisen tai käyttöönoton, jos toiminnanharjoittaja ei ole toimittanut ilmoitusta, selvityksiä tai muita tässä direktiivissä tarkoitettuja tietoja säädettyssä määräjassa.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittajat voivat hakea muutosta toimivaltaisen viranomaisen 1 kohdan nojalla määräämään kieltoon asianmukaiselta elimeltä, josta määrätään kansallisessa lainsäädännössä ja kansallisissa menettelyissä.

19 artikla

Tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tarkastusjärjestelmän.
2. Tarkastusten on oltava kyseessä olevaan tuotantolaitokseen soveltuvia. Nämä tarkastukset eivät riipu siitä, onko viranomaisille toimitettu turvallisuusselvitys tai muita selvityksiä. Niiden on oltava sellaisia, että voidaan tutkia suunnitelmallisesti ja järjestelmällisesti kyseessä olevassa tuotantolaitoksessa sovellettavat tekniset järjestelmät, organisatoriset järjestelmät ja johtamisjärjestelmät, erityisesti
 - (a) jotta toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että hän on, tuotantolaitoksessa harjoitetut toiminnot huomioon ottaen, toteuttanut asianmukaiset toimenpiteet torjuakseen suuronnettomuudet,

- (b) jotta toiminnanharjoittaja voisi osoittaa, että hän on varautunut asianmukaisin toimenpitein suuronnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi tuotantolaitoksen alueella ja sen ulkopuolella,
 - (c) jotta turvallisuusselvityksessä tai muussa selvityksessä esitetyt tiedot vastaavat tarkasti tuotantolaitoksessa vallitsevaa tilannetta,
 - (d) jotta edellä 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on annettu väestölle.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tuotantolaitokset kuuluvat tarkastussuunnitelmaan kansallisella, alueellisella tai paikallistasolla ja että tätä suunnitelmaa tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.

Kuhunkin tarkastussuunnitelmaan on sisällyttävä:

- (a) kyseeseen tulevien turvallisuuskysymysten yleinen arviointi,
 - (b) tarkastussuunnitelman kattama maantieteellinen alue,
 - (c) luettelo suunnitelman kattamista laitoksista ja tuotantolaitoksista,
 - (d) luettelo tuotantolaitosryhmistä, joihin liittyy 8 artiklassa tarkoitettu onnettomuuden leviämisen vaara, ottaen huomioon lähistöllä sijaitsevat tuotantolaitokset, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan,
 - (e) luettelo tuotantolaitoksista, joissa erityiset ulkoiset riskien tai vaarojen lähteet voisivat lisätä suuronnettomuuden riskejä tai seuraamuksia,
 - (f) rutiiniluonteisia tarkastuksia koskevat menettelyt, mukaan luettuina 4 kohdassa tarkoitettut ohjelmat kyseisiä tarkastuksia varten,
 - (g) 6 kohdan mukaisesti toteutettavat muita kuin rutiinitarkastuksia koskevat menettelyt,
 - (h) eri tarkastusviranomaisten välistä yhteistyötä koskevat säännökset.
4. Toimivaltainen viranomainen laatii säännöllisesti 3 kohdassa tarkoitettujen tarkastussuunnitelmien perusteella rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia koskevat ohjelmat, joihin sisältyy laitospöytäkirjojen tiheys eri laitostyyppien osalta.

Laitospöytäkirjojen väli perustuu kyseessä olevien tuotantolaitosten suuronnettomuuksien vaaran järjestelmälliseen arviointiin ja se on enintään vuosi ylemmän tason tuotantolaitosten ja kolme vuotta alemman tason tuotantolaitosten osalta. Jos tarkastuksessa on havaittu vakava tapaus, jossa tämän direktiivin säännöksiä ei ole noudatettu, tehdään uusi laitospöytäkirja kuuden kuukauden kuluessa.

5. Vaarojen järjestelmällisen arvioinnin on perustuttava vähintään seuraaviin arviointiperusteisiin:
- (a) kyseessä olevien laitosten mahdolliset ja tosiasialliset vaikutukset ihmisen terveyteen ja ympäristöön ottaen huomioon suuronnettomuuksien vaarat, paikallisen ympäristön herkkyys ja onnettomuusriski,

- (b) tämän direktiivin vaatimusten aiempi noudattaminen,
- (c) toiminnanharjoittajan osallistuminen ympäristöasioita koskevaan yhteisön hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009¹⁵ mukaisesti.

Tarvittaessa otetaan huomioon unionin muun lainsäädännön perusteella tehtyjen tarkastusten asiaan liittyvät tulokset.

6. Muita kuin rutiiniluonteisia tarkastuksia tehdään mahdollisimman nopeasti, kun on tarpeen tutkia vakavia valituksia, vakavia onnettomuuksia ja läheltä piti –tilanteita, vaaratilanteita ja vaatimusten laiminlyöntejä.
7. Toimivaltainen viranomainen toimittaa toiminnanharjoittajalle kahden kuukauden kuluessa kustakin laitosvierailusta vierailun päätelmät sekä tiedot tarpeelliseksi katsotuista toimenpiteistä. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toteuttaa tarpeelliseksi katsotut toimenpiteet kohtuullisessa ajassa saatuaan niistä ilmoituksen.
8. Tarkastukset on mahdollisuuksien mukaan koordinoitava ja tilanteen mukaan yhdistettävä muuhun unionin lainsäädäntöön perustuvien tarkastusten kanssa.
9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on riittävästi henkilöstöä, jolla on tarkastusten tekemiseen tarvittava ammattitaito ja pätevyys. Jäsenvaltioiden on kannustettava toimivaltaisia viranomaisia järjestämään mekanismeja ja välineitä, joilla vaihdetaan kokemuksia ja vahvistetaan tietämystä, sekä osallistumaan tilanteen mukaan kyseisiin mekanismeihin unionin tasolla.
10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat tarjoavat toimivaltaisille viranomaisille kaiken tarvittavan avun, jotta kyseiset viranomaiset voivat suorittaa laitosvierailut ja koota tarvittavat tiedot tämän direktiivin soveltamiseksi tarvittavien tehtäviensä suorittamiseksi, erityisesti jotta viranomainen voi arvioida asianmukaisesti suuronnettomuuden mahdollisuutta, suuronnettomuuksien todennäköisyyden mahdollista kasvua tai niiden seurauksien mahdollista pahenemista sekä laatia ulkoisen suojele suunnitelman ja ottaa huomioon aineet, jotka olomuotonsa, erityisolosuhteiden tai sijoituspaikkansa takia voivat vaatia erityistä huomiota.

20 artikla

Tietojärjestelmä ja tietojen vaihto

1. Jäsenvaltioiden ja komission on vaihdettava tietoja suuronnettomuuksien ehkäisemisessä ja niiden seurauksien rajoittamisessa saamistaan kokemuksista. Näissä tiedoissa on käsiteltävä erityisesti tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden toimivuutta.

¹⁵ EUVL L 342, 22.12.2009, s.1.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä V tarkoitetut tiedot tai niiden tiivistelmä, jos kyseessä ovat liitteessä V olevassa 2 osassa tarkoitetut tiedot, saatetaan sähköisessä muodossa komission saataville ja että niitä päivitetään jatkuvasti.

3. Komissio perustaa sähköisen tietokannan, joka sisältää jäsenvaltioiden 2 kohdan mukaisesti toimittamat tiedot, ja pitää sitä yllä.

Komissio perustaa tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa automaattisia tietojenvaihtojärjestelmiä ja raportointimalleja, joita on käytettävä, kun 2 kohdan mukaiset tiedot toimitetaan 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä.

4. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kolmen vuoden välein kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Lisäksi niiden on toimitettava sähköisessä muodossa tiivistelmä 2 kohdassa tarkoitetuista tiedoista tai ilmoitettava, missä tietokannoista kyseiset tiedot ovat saatavilla.

Komissio asettaa kolmen vuoden välein julkisesti saataville näiden kertomusten tiivistelmän sähköisessä muodossa.

5. Komissio perustaa jäsenvaltioiden käytettäväksi tietokannan, johon kootaan tiedot erityisesti jäsenvaltioiden alueilla tapahtuneista suuronnettomuuksista, ja pitää sitä yllä, seuraavia tarkoituksia varten:

(a) jotta voidaan taata jäsenvaltioiden 16 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen nopea välittäminen kaikille toimivaltaisille viranomaisille,

(b) jotta voidaan toimittaa toimivaltaisille viranomaisille onnettomuuksien syistä tehty tutkimus ja niistä tehdyt johtopäätökset,

(c) jota voidaan tiedottaa toimivaltaisille viranomaisille ennalta ehkäisevistä toimista, joihin on ryhdytty,

(d) jotta voidaan toimittaa tietoja organisaatioista, jotka voivat antaa neuvoja tai tietoja suuronnettomuuksista, niiden ehkäisemisestä ja niiden seurauksien rajoittamisesta.

6. Tietokannan on sisällettävä ainakin:

(a) jäsenvaltioiden 16 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimittamat tiedot,

(b) selvitykset onnettomuuksien syistä,

(c) onnettomuuksista tehdyt johtopäätökset,

(d) tiedot onnettomuuden toistumisen ehkäisemiseksi tarvittavista toimista.

7. Komissio asettaa 3 ja 5 kohdassa tarkoitetut tietokannat yleisön saataville.

21 artikla

Tietojen salassapito

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava avoimuuden takaamiseksi se, että toimivaltaiset viranomaiset antavat tämän direktiivin mukaisesti saamansa tiedot kaikkien niiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden käyttöön, jotka niitä pyytävät.
2. Pyynnöt, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten tämän direktiivin perusteella saamia tietoja, voidaan evätä, jos direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
3. Mahdollisuus saada käyttöön kaikki toimivaltaisten viranomaisen saamat 13 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan kieltää, jos toiminnanharjoittaja on pyytänyt, ettei turvallisuusselvityksen tai vaarallisten aineiden luettelon tiettyjä osia anneta saataville direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 2 kohdan b, d, e tai f alakohdassa esitetyistä syistä.

Myös toimivaltainen viranomainen voi päättää samoista syistä, ettei selvityksen tai luettelon tiettyjä osia aseteta saataville. Tällöin toiminnanharjoittajan on toimitettava toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella viranomaisille muutettu selvitys tai luettelo, josta nämä osat on poistettu, ja asettaa sen yleisön nähtäväksi.

22 artikla

Muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siihen yleisöön kuuluvat, joita asia koskee, voivat direktiivin 2003/4/EY 6 artiklan mukaisesti hakea muutosta viranomaisen toimeen tai laiminlyöntiin, joka liittyy tämän direktiivin 13 artiklan tai 21 artiklan 1 kohdan mukaiseen tietopyyntöön. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti siihen yleisöön kuuluvilla, joita asia koskee, on 14 artiklan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa mahdollisuus saattaa tuomioistuimessa tai muussa laillisesti perustetussa riippumattomassa ja puolueettomassa elimessä päätösten, toimien tai laiminlyöntien asiasisällön taikka niihin liittyvien menettelyjen laillisuus uudelleen tutkittavaksi, kun
 - (a) asia koskee riittävästi kyseessä olevaa yleisöä,
 - (b) kyseessä oleva yleisö väittää oikeuksiensa heikentyvän, jos jäsenvaltion hallintolainkäyttöä koskevassa säännöstössä niin edellytetään.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä, missä vaiheessa muista päätöksistä, toimista tai laiminlyönneistä voidaan valittaa.

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, mikä muodostaa riittävän edun ja mikä oikeuden heikentymisen tavoitteenaan antaa yleisölle, jota asia koskee, laaja muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus. Ympäristönsuojelua edistävien ja kansallisen lainsäädännön

vaatimukset täyttävien valtioista riippumattomien järjestöjen edun katsotaan olevan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla riittävä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla järjestöillä katsotaan myös olevan oikeuksia, joita on mahdollista loukata 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

3. Edellä oleva 2 kohta ei estä mahdollisuutta, että hallintoviranomainen alustavasti tutkii asian, eivätkä ne vaikuta vaatimukseen, jonka mukaan hallinnolliset muutoksenhakumenettelyt on saatettava loppuun ennen kuin asia saatetaan tuomioistuimessa tutkittavaksi, silloin kun kansallisessa lainsäädännössä on tällainen vaatimus.
4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen on oltava oikeudenmukaisia, tasapuolisia ja nopeita eivätkä ne saa olla niin kalliita, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle. Tarvittaessa voidaan säätää väliaikaisista turvaamistoimenpiteistä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle annetaan käytännön tietoja mahdollisuudesta turvautua kyseisiin menettelyihin.

23 artikla

Liitteiden muuttaminen

Liitteen I–VII mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen komissio hyväksyy delegoidut säädökset 24 artiklan mukaisesti, tämän kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista.

24 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa 4 ja 23 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.
2. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 25 ja 26 artiklassa säädetyt ehdot.

25 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 24 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen syyt.
3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

26 artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään kuukaudella.
2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan säädöksessä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa säädöstä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

27 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamukset, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen. Näin säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2015 ja ilmoitettava sille viipymättä niitä koskevista myöhemmistä muutoksista.

28 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä toukokuuta

2015. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä kesäkuuta 2015.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

29 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 96/82/ETY 1 päivästä kesäkuuta 2015.
2. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

30 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

31 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi osoitetaan jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä ... päivänä ...kuuta

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Liiteluettelo

Liite I – Vaarallisten aineiden luettelo

Liite II – Vähimmäistiedot, jotka on esitettävä 9 artiklassa tarkoitetussa turvallisuusselvityksessä

Liite III – Suuronnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeelliset tuotantolaitoksen johtamisjärjestelmää ja organisaatiota koskevat 9 artiklassa tarkoitetut tiedot

Liite IV – Tiedot, jotka on esitettävä 11 artiklassa tarkoitetuissa pelastussuunnitelmissa

Liite V – Tiedot, jotka on 13 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan a alakohdan mukaisesti ilmoitettava väestölle

Liite VI – Perusteet, joiden nojalla komissiolle on tehtävä 16 artiklan 1 kohdan mukainen onnettomuusilmoitus

Liite VII – Perusteet 4 artiklan mukaisen poikkeuksen myöntämiselle

Liite VIII – Vastaavuustaulukko

LIITE I

Vaarallisten aineiden luettelo

1 OSA

Aine- ja seosluokat

Liitteessä I olevan 1 osan soveltamisalaan kuuluvat kaikki ne aineet ja seokset, jotka kuuluvat johonkin ensimmäisessä sarakkeessa lueteltuun vaarakategoriaan:

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Aine- ja seosluokat	3 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun aineen vähimmäismäärät (tonnia) sovellettaessa säännöksiä	
	Alemman tason laitoksiin	Ylemmän tason laitoksiin
Jakso ”H” – TERVEYDELLE AIHEUTUVAT VAARAT		
H1 VÄLITÖN MYRKYLLISYYS, kategoria 1, kaikki altistumistiet	5	20
H2 VÄLITÖN MYRKYLLISYYS - Kategoria 2 , kaikki altistumistiet - Kategoria 3 , ihon tai hengitysteiden kautta tapahtuva altistuminen (ks. huomautus 7)	50	200
H3 STOT ELINKOHTAINEN MYRKYLLISYYS – KERTA-ALTISTUMINEN STOT kategoria 1	50	200
Jakso ”P” – FYSIKAALISET VAARAT		
P1a RÄJÄHTEET (ks. huomautus 8) - Epästabiilit räjähteet - Räjähteet Luokka 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 tai 1.6, tai - Aineet tai seokset, joilla on räjähtäviä ominaisuuksia asetuksen (EY) N:o 440/2008 menetelmän A.14 mukaisesti (ks. huomautus 9) ja jotka eivät kuulu vaaraluokkiin ”orgaaniset peroksidit” tai ”itsereaktiiviset aineet ja seokset”	10	50

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Aine- ja seosluokat	3 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun aineen vähimmäismäärät (tonnia) sovellettaessa säännöksiä	
	Alemman tason laitoksiin	Ylemmän tason laitoksiin
P1b RÄJÄHTEET (ks. huomautus 8) Räjähteet, luokka 1.4 (ks huomautus 10)	50	200
P2 SYTTYVÄT KAASUT Syttyvät kaasut, kategoria 1 tai 2	10	50
P3a SYTTYVÄT AEROSOLIT (ks. huomautus 11.1) ”Erittäin helposti syttyvät” tai ”syttyvät” aerosolit, jotka sisältävät kategoriaan 1 tai 2 kuuluvia kaasuja tai kategoriaan 1 kuuluvia syttyviä nesteitä	150	500
P3b SYTTYVÄT AEROSOLIT (ks. huomautus 11.1) ”Erittäin helposti syttyvät” tai ”syttyvät” aerosolit, jotka eivät sisällä kategoriaan 1 tai 2 kuuluvia kaasuja tai kategoriaan 1 kuuluvia syttyviä nesteitä (ks. huomautus 11.2)	5.000	50.000
P4 HAPETTAVAT KAASUT Hapettavat kaasut, kategoria 1	50	200
P5a SYTTYVÄT NESTEET - Syttyvät nesteet, kategoria 1 tai - syttyvät nesteet, kategoria 2 tai 3, joita säilytetään kiehumispistettään korkeammassa lämpötilassa, tai Muut nesteet, joiden leimahduspiste on $\leq 60^{\circ}\text{C}$ ja joita säilytetään kiehumispistettään korkeammassa lämpötilassa (ks. huomautus 12)	10	50

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Aine- ja seosluokat	3 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun aineen vähimmäismäärät (tonnia) sovellettaessa säännöksiä	
	Alemman tason laitoksiin	Ylemmän tason laitoksiin
P5b SYTTYVÄT NESTEET nesteet, kategoria 2 tai 3, jotka tietyissä prosessiolosuhteissa, kuten korkeassa paineessa tai korkeassa lämpötilassa, voivat aiheuttaa suuronnettomuuden vaaran, tai Muut nesteet, joiden leimahduspiste $\leq 60^{\circ}\text{C}$ ja jotka tietyissä prosessiolosuhteissa, kuten korkeassa paineessa tai korkeassa lämpötilassa, voivat aiheuttaa suuronnettomuuksien vaaran (ks. huomautus 12)	50	200
P5c SYTTYVÄT NESTEET Syttyvät nesteet, kategoria 2 tai 3, jotka eivät kuulu kategorioihin P5a ja P5b	5 000	50 000
P6a ITSEREAktiIvISET AINEET JA SEOKSET ja ORGAANISET PEROKSIDIT Itsereaktiiviset aineet ja seokset, tyypit A tai B tai orgaaniset peroksidit, tyypit A tai B	10	50
P6b ITSEREAktiIvISET AINEET JA SEOKSET ja ORGAANISET PEROKSIDIT Itsereaktiiviset aineet ja seokset, tyypit C, D, E tai F tai Orgaaniset peroksidit, tyypit C, D, E tai F	50	200
P7 PYROFORISET NESTEET JA KIINTEÄT AINEET Pyroforiset nesteet, kategoria 1 Pyroforiset kiinteät aineet, kategoria 1	50	200
P8 HAPETTAVAT NESTEET JA KIINTEÄT AINEET Hapettavat nesteet, kategoria 1, 2 tai 3 tai Hapettavat kiinteät aineet, kategoria 1, 2 tai 3	50	200
Jakso ”E” – YMPÄRISTÖLLE AIHEUTUVAT VAARAT		

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Aine- ja seosluokat	3 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun aineen vähimmäismäärät (tonnia) sovellettaessa säännöksiä	
	Alemman tason laitoksiin	Ylemmän tason laitoksiin
E1 Vaarallisuus vesiympäristölle kategoriassa Välittömästi vaarallinen vesiympäristölle 1 tai kroonisesti vaarallinen vesiympäristölle 1	100	200
E2 Vaarallisuus vesiympäristölle kategoriassa Kroonisesti vaarallinen vesiympäristölle 2	200	500
Jakso ”O” – MUUT VAARAT		
O1 Aineet tai seokset, joilla on vaaralauseke EUH014	100	500
O2 Aineet ja seokset, jotka veden kanssa kosketuksiin joutuessaan kehittävät syttyviä kaasuja, kategoria 1	100	500
O3 Aineet tai seokset, joilla on vaaralauseke EUH029	50	200

2 OSA

Aineet

Jos 2 osassa mainittu aine tai aineryhmä kuuluu myös johonkin 1 osassa mainittuun luokkaan, vähimmäismäärinä käytetään 2 osassa annettuja määriä.

Sarake 1	CAS-numero ¹⁶ :	Sarake 2	Sarake 3
		Soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
Vaaralliset aineet		Alempi taso: vaatimukset	Ylempi taso: vaatimukset
Ammoniumnitraatti (huomautus 13)	-	5000	10000
Ammoniumnitraatti (huomautus 14)	-	1250	5000
Ammoniumnitraatti (huomautus 15)	-	350	2500

¹⁶ CAS-nro ilmoitetaan vain tiedoksi.

Ammoniumnitraatti (huomautus 16)	-	10	50
Kaliumnitraatti (huomautus 17)	-	5000	10000
Kaliumnitraatti (huomautus 18)	-	1250	5000
Arseenipentoksidi, arseeni(V)happo ja/tai suolat	1303-28-2	1	2
Arseenitrioksidi, arseeni(III)happo ja/tai suolat	1327-53-3		0,1
Bromi	7726-95-6	20	100
Kloori	7782-50-5	10	25
Jauhemaiset nikkeliyhdisteet, jotka voivat joutua hengitysteihin: nikkelimonoksidi, nikkeliidioksidi, nikkelisulfidi, trinikkelisulfidi, dinikkelitrioksidi			1
Etyleeni-imiini	151-56-4	10	20
Fluori	7782-41-4	10	20
Formaldehydi (pitoisuus ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
Vety	1333-74-0	5	50
Kloorivety (nesteytetty kaasu)	7647-01-0	25	250
Lyijyalkyyli	-	5	50
Syttyvät nesteytetyt kaasut, CLP-kategoria 1 tai 2 (mukaan lukien nestekaasu) ja maakaasu		50	200
Asetyleeni	74-86-2	5	50
Etyleenioksidi	75-21-8	5	50
Propyleenioksidi	75-56-9	5	50
Metanoli	67-56-1	500	5000
4,4-metyleeni-bis(2-kloorianiliini) ja/tai sen suolat, jauhemaisessa muodossa	101-14-4		0,01
Metyyli-isosyanaatti	624-83-9		0,15
Happi	7782-44-7	200	2000

2,4-tolueenidi-isosyanaatti	584-84-9	10	100
2,6-tolueenidi-isosyanaatti	91-08-7		
Karboonylidikloridi (fosgeeni)	75-44-5	0,3	0,75
Arsiini (arsenitrihydridi)	7784-42-1	0,2	1
Fosfiini (fosforitrihydridi)	7803-51-2	0,2	1
Rikkidikloridi	10545-99-0	1	1
Rikkitrioksidi	7446-11-9	15	75
Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooribentsodioksiinit (TCDD mukaan lukien) laskettuna TCDD:nä (huomautus 19)			0,001
Seuraavat SYÖPÄÄ AIHEUTTAVAT-AINEET tai seokset, jotka sisältävät seuraavia syöpää aiheuttavia aineita yli 5 painoprosenttia: 4-aminobifenyylä ja/tai sen suolat, bentsotrikloridi, bentsidiini ja/tai sen suolat, bis-(kloorimetyyli)etteri, kloorimetyylimetyylieetteri, 1,2-dibromietaani, dietyylisulfaatti, dimetyylisulfaatti, dimetyylikarbamyylidikloridi, 1,2-dibromi-3-klooripropaani, 1,2-dimetyylihydratsiini, dimetyylnitrosamiini, heksametyylifosforitriamidi, hydratsiini, 2-naftyyliamiini ja/tai sen suolat, 4-nitrodifenyylä ja 1,3-propaanisultoni		0,5	2
Öljytuotteet a) moottori- ja teollisuusbenssiinit, b) petrolit (mukaan luettuina lentopetrolit), c) kaasuöljyt (mukaan luettuina dieselöljyt, kevyet lämmityspolttoöljyt ja kaasuöljyjakeet) (d) raskas polttoöljy		2500	25000

Vedetön ammoniakki	7664-41-7	50	200
Booritrifluoridi	7637-07-2	5	20
Rikkivety	7783-06-4	5	20

3 OSA

Aineet ja seokset, joihin ei sovelleta tätä direktiiviä sen 2 artiklan 2 kohdan h alakohdan ja 4 artiklan 1 kohdan nojalla

Aineen/seoksen nimi	CAS-numero	Määrä (tarvittaessa)	Muut ehdot (tarvittaessa)

LIITETTÄ I KOSKEVAT HUOMAUTUKSET

1. Aineet ja seokset on luokiteltu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008¹⁷ mukaisesti.
2. Seoksia käsitellään samalla tavalla kuin puhtaita aineita edellyttäen, että niiden pitoisuudet ovat pitoisuusrajoissa, jotka on vahvistettu seosten ominaisuuksien perusteella huomautuksessa 1 mainitussa asiaa koskevassa asetuksessa tai sen viimeisimmässä tekniikan kehityksen huomioon ottavassa mukautuksessa, ellei ole erityisesti annettu prosentuaalista koostumusta tai muuta määrittelyä.
3. Jäljempänä esitetyt vähimmäismäärät on annettu tuotantolaitosta kohti.

Artikloja sovellettaessa otetaan huomioon korkeimmat millä tahansa hetkellä kyseessä olevassa paikassa esiintyvät tai mahdollisesti esiintyvät määrät. Sellaisia vaarallisia aineita, joita on tuotantolaitoksessa vain enintään 2 prosenttia vahvistetusta vähimmäismäärästä, ei oteta lukuun laskettaessa paikalla olevaa kokonaismäärää, jos niiden sijaintipaikka tuotantolaitoksen tiloissa on sellainen, etteivät ne voi käynnistää tapahtumasarjaa, joka johtaa suuronnettomuuteen alueen muissa osissa.

4. Tarvittaessa sovelletaan seuraavia sääntöjä vaarallisten aineiden tai vaarallisten aineiden luokkien yhteenlaskemisesta:

Jos tuotantolaitoksessa ei ole yksittäistä ainetta tai seosta vähintään kyseisen soveltamisen edellyttämää vähimmäismäärää, käytetään seuraavaa sääntöä sen määrittämiseksi, kuuluuko tuotantolaitos tämän direktiivin asianomaisten vaatimusten soveltamisalaan.

Direktiiviä sovelletaan, jos summa

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ on suurempi tai yhtä suuri kuin } 1,$$

¹⁷ EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1.

q_x = tämän liitteen osaan 1 tai 2 kuuluvan vaarallisen aineen x (tai vaarallisten aineiden luokan) määrä,

sekä Q_{UX} = osan 1 tai 3 sarakkeessa 2 oleva soveltamisen vähimmäismäärä aineen tai luokan x osalta.

Tätä direktiiviä sovelletaan 9, 11 ja 13 artiklaa lukuun ottamatta, jos summa

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots$ on suurempi tai yhtä suuri kuin 1,

q_x = tämän liitteen osaan 1 tai 2 kuuluvan vaarallisen aineen x (tai vaarallisten aineiden luokan) määrä,

sekä Q_{LX} = osan 1 tai 2 sarakkeessa 2 oleva soveltamisen vähimmäismäärä aineen tai luokan x osalta.

Tätä sääntöä käytetään kolmessa edellä olevassa jaksossa kuvattujen suuronnettomuuksiin liittyvien kokonaisvaarojen arviointiin: terveydelle aiheutuvat vaarat, fysikaaliset vaarat ja ympäristölle aiheutuvat vaarat. Siksi sitä on sovellettava kolme kertaa:

(a) sellaisten 2 osassa lueteltujen aineiden ja seosten, jotka on luokiteltu välitöntä myrkyllisyyttä kuvaavaan kategoriaan 1, 2 tai 3, laskemiseksi yhteen sellaisten aineiden ja seosten kanssa, jotka kuuluvat jaksoon H: H1 – H3.

(b) sellaisten 2 osassa lueteltujen aineiden ja seosten, jotka on luokiteltu räjähteiksi, syttyviksi kaasuiksi, syttyviksi aerosoleiksi, hapettaviksi kaasuiksi, syttyviksi nesteiksi, itsereaktiivisiksi aineiksi ja seoksiksi, orgaanisiksi peroksideiksi, pyroforisiksi nesteiksi tai hapettaviksi nesteiksi tai kiinteiksi aineiksi, laskeminen yhteen sellaisten aineiden ja seosten kanssa, jotka kuuluvat jaksoon P: P1 – P8.

(c) sellaisten 2 osassa lueteltujen aineiden ja seosten, jotka on luokiteltu myrkyllisiksi vesiympäristölle joko välitöntä myrkyllisyyttä kuvaavaan kategoriaan 1, kroonista myrkyllisyyttä kuvaavaan kategoriaan 1 tai kroonista myrkyllisyyttä kuvaavaan kategoriaan 2, laskemiseksi yhteen sellaisten aineiden ja seosten kanssa, jotka kuuluvat jaksoon E: E1 ja E2.

Asiaa koskevia tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan, jos yksikin jollain edellä a, b ja c kohdassa mainitulla tavalla saaduista summista on suurempi tai yhtä suuri kuin 1.

5. Jos tuotantolaitoksessa on tai voi olla aineita tai seoksia, jotka eivät sisälly liitteeseen I, mukaan lukien jäte, mutta joilla kuitenkin on tai voi olla tuotantolaitoksessa vallitsevissa olosuhteissa vastaavanlaisia ominaisuuksia mahdollisina suuronnettomuuksien aiheuttajina, jäsenvaltioiden on nimettävä ne väliaikaisesti mahdollisimman samankaltaiseen Seveso kategoriaan/aineluokkaan (ennen tämän direktiivin 4 artiklan 5 kohdan nojalla tehtävä päätöksen tekemistä).

6. Aineisiin ja seoksiin, jotka ominaisuuksiensa perusteella voidaan luokitella useampaan kuin yhteen luokkaan, sovelletaan tämän direktiivin osalta alinta vähimmäismäärää. Sovellettaessa huomautuksessa 4 olevaa sääntöä käytetään aina sitä vähimmäismäärää, joka vastaa kyseistä luokitusta.

7. Jos kyse on aineista tai seoksista, jotka kuuluvat vaaraluokkaan H2 VÄLITÖN MYRKYLLISYYS, kategoria 3, ihon tai hengitysteiden kautta tapahtuva altistuminen, mutta näitä altistusteitä koskevia tietoja ei ole saatavilla, on suoritettava ekstrapolaatio muiden altistusteiden kautta aineiden ja seosten luokitusta, merkintää ja pakkaamista koskevassa asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 (erityisesti kohta 3.1.3.6.2.1 a alakohta ja liitteessä 1 oleva taulukko 3.1.2) sekä kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista annetussa asetuksessa (EY) N:o 1907/2006 (REACH) (erityisesti liitteessä I oleva 5.2 jakso (altistuksen estimointi) vahvistetun lähestymistavan mukaisesti sekä asiaa koskevien ohjeiden mukaisesti, jotka ovat saatavilla internetissä osoitteessa: http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/clp_en.pdf (alkaen s. 204).

8. Vaaraluokkaan ”räjähteet” kuuluvat räjähtävät esineet (ks. CLP-asetuksen liitteessä oleva 2.1 kohta) Jos esineen sisältämän räjähtävän aineen tai seoksen määrä tunnetaan, kyseinen määrä otetaan huomioon tätä direktiiviä sovellettaessa. Jos esineen sisältämän räjähtävän aineen tai seoksen määrää ei tunneta, tätä direktiiviä sovellettaessa kohdellaan koko esinettä räjähtävänä.

9. Aineiden ja seosten räjähtävien ominaisuuksien testaaminen on tarpeen ainoastaan, jos YK:n käsikirjan ”Manual of Tests and Criteria”¹⁸ lisäyksen 6 (osa 3) mukaisessa menettelyssä havaitaan, että aineella tai seoksella on mahdollisesti räjähtäviä ominaisuuksia.

10. Jos vaarallisuusluokkaan 1.4 kuuluvat räjähteet on purettu pakkauksista tai jos ne on pakattu uudestaan, niille on annettava merkintä P3, ellei vaaraluokan osoiteta edelleen vastaavan luokkaa 1.4 asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti.

11.1. Syttyvät aerosolit luokitellaan aerosoleja koskevan direktiivin 75/324/ETY¹⁹ mukaisesti. Direktiivin 75/324/EY soveltamisalaan kuuluvat ”erittäin helposti syttyvät” ja ”syttyvät” aerosolit vastaavat asetuksen (EY) N:o 1272/2008 kategorian 1 ja 2 syttyviä aerosoleja.

11.2. Jotta tätä luokitusta voitaisiin käyttää, on osoitettava, ettei aerosoli sisällä kategoriaan 1 tai 2 kuuluvaa syttyvää kaasua tai kategoriaan 1 kuuluvaa syttyvää nestettä.

12. Asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liitteessä I olevan 2.6.4.5 kohdan mukaisesti sellaisia nesteitä, joiden leimahduspiste on yli 35 °C, ei tarvitse luokitella kategoriaan 3, jos ne eivät ylläpidä palamista. Tätä ei kuitenkaan voida soveltaa olosuhteissa, joissa esimerkiksi lämpötila on kohonnut tai paine kasvanut, joten tällaiset nesteet luokitellaan tähän kategoriaan.

13. Ammoniumnitraatti (5 000/10 000): itsestään hajoavat lannoitteet

Sovelletaan ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin (lannoite tai lannoiteseos sisältää ammoniumnitraattia sekä fosfaattia ja/tai kaliumkarbonaattia), jotka YK:n kaukalokokeen mukaan ovat itsestään hajoavia (ks. Yhdistyneiden Kansakuntien suositukset vaarallisten tavaroiden kuljettamiseksi, Kokeet ja kriteerit -käsikirja, osa III, kohta 38.2) ja joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on

¹⁸ Lisäohjeita testistä vapautumisesta on testimenetelmän A.14 kuvauksessa, ks. kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) 30 päivänä toukokuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 142, 31.5.2008, s. 1).

¹⁹ EYVL L 147, 9.6.1975, s. 40.

- 15,75²⁰ ja 24,5²¹ painoprosentin välillä ja jotka eivät sisällä palavia/orgaanisia aineita yli 0,4 prosenttia tai jotka täyttävät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2003/2003/EY²² liitteessä III olevassa 2 kohdassa asetetut vaatimukset;
- enintään 15,75 painoprosenttia ja joiden sisältämää palavien aineiden määrää ei ole rajoitettu.

14. Ammoniumnitraatti (1 250/5 000): lannoitelaatu

Tätä sovelletaan yksiravinteisiin ammoniumnitraattilannoitteisiin ja ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä III olevassa 2 kohdassa asetetut vaatimukset ja joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on

- yli 24,5 painoprosenttia, lukuun ottamatta yksiravinteisia ammoniumnitraattilannoitteita sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seoksia, joiden puhtausaste on vähintään 90 prosenttia,
- yli 15,75 painoprosenttia ammoniumnitraatin ja ammoniumsulfaatin seosten osalta,
- yli 28 painoprosenttia²³, yksiravinteisten ammoniumnitraattilannoitteiden sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seosten, joiden puhtausaste on vähintään 90 prosenttia, osalta

15. Ammoniumnitraatti (350/2 500): tekninen laatu

Tätä sovelletaan ammoniumnitraattiin ja ammoniumnitraattiseoksiin, joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on

- 24,5 ja 28 painoprosentin välillä ja jotka sisältävät korkeintaan 0,4 prosenttia palavia aineita,
- yli 28 painoprosenttia ja jotka sisältävät korkeintaan 0,2 prosenttia palavia aineita.

Tätä sovelletaan myös ammoniumnitraatin vesiliuoksiin, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on yli 80 painoprosenttia.

16. Ammoniumnitraatti (10/50): ”off-specs” -materiaali ja lannoitteet, jotka eivät täytä detonaatiokoetta

Tätä sovelletaan

- valmistusprosessin aikana hylättyyn materiaaliin ja ammoniumnitraattiin sekä ammoniumnitraattiseoksiin, yksiravinteisiin ammoniumnitraattilannoitteisiin ja huomautuksissa 2 ja 3 tarkoitettuihin ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja

²⁰ Ammoniumnitraatista aiheutuva 15,75 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 45 %:a ammoniumnitraattipitoisuutta.

²¹ Ammoniumnitraatista aiheutuva 24,5 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 70 %:a ammoniumnitraattipitoisuutta.

²² EUVL L 304, 21.11.2003, s. 1.

²³ Ammoniumnitraatista aiheutuva 28 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 80 %:a ammoniumnitraattipitoisuutta.

lannoiteseoksiin, joita ollaan palauttamassa tai jotka on palautettu loppukäyttäjältä valmistajalle, väliaikaiseen varastoon tai jälleenkäsittelylaitokseen uusittaviksi, kierrätettäväksi tai käsiteltäväksi turvallista käyttöä varten, koska ne eivät enää täytä huomautusten 2 ja 3 vaatimuksia,

- huomautuksen 1 ensimmäisessä luetelmakohdassa ja huomautuksessa 2 tarkoitettuihin lannoitteisiin, jotka eivät täytä asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä III olevassa 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia.

17. Kaliumnitraatti (5 000/10 000):

Tätä sovelletaan niihin kaliumnitraattipohjaisiin lannoiteseoksiin (mikrorakenteinen tai rakeinen muoto), joilla on samat vaaralliset ominaisuudet kuin kaliumnitraatilla.

18. Kaliumnitraatti (1 250/5 000):

Tätä sovelletaan niihin kaliumnitraattipohjaisiin lannoiteseoksiin (kidemuoto), joilla on samat vaaralliset ominaisuudet kuin kaliumnitraatilla.

19. Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooridibentsodioksiinit

Polyklooridibentsofuraanien ja polyklooridibentsodioksiinien määrät lasketaan seuraavien painostuskertoimien avulla:

WHO 2005 TEF-ARVO			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01

		OCDF	0,0003
(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, HP = hepta, O = okta)			
Lähde - Van den Berg et al: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds			

LIITE II

VÄHIMMÄISTIEDOT, JOTKA ON ESITETTÄVÄ 9 ARTIKLASSA TARKOITETUSSA TURVALLISUUSSELVITYKSESSÄ

1. Suuronnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeelliset tiedot tuotantolaitoksen organisaatiosta ja johtamisjärjestelmästä

Näistä tiedoista on käytävä ilmi liitteessä III käsitellyt seikat.

2. Kuvaus tuotantolaitoksen ympäristöstä:

(a) kuvaus alueesta ja sen ympäristöstä, myös maantieteellinen sijainti sekä sääolosuhteita, maaperää, pohja- ja pintavesiä koskevat tiedot sekä tarvittaessa tiedot alueen aikaisemmasta käytöstä;

(b) selostus tuotantolaitoksen laitoksista ja muista toiminnoista, jotka voivat aiheuttaa suuronnettomuuden vaaran;

(c) selostus lähistöllä olevista laitoksista sekä muista laitoksista, alueista ja hankkeista, jotka saattaisivat lisätä suuronnettomuuden riskiä ja sen vaikutuksia sekä aiheuttaa onnettomuuden leviämisen;

(d) kuvaus alueista, joihin suuronnettomuus saattaa vaikuttaa.

3. Laitoksen kuvaus:

(a) kuvaus tärkeimmistä toiminnoista ja tuotteista turvallisuuden kannalta tärkeissä tuotantolaitoksen osissa, suuronnettomuuksien vaaralähteistä ja tilanteista, joissa suuronnettomuus voisi tapahtua, sekä lisäksi kuvaus suunnitelluista toimenpiteistä onnettomuuksien ehkäisemiseksi;

(b) kuvaus prosesseista, erityisesti käyttömenetelmistä;

(c) kuvaus vaarallisista aineista:

(i) luettelo vaarallisista aineista, johon kuuluu:

- kyseessä olevien vaarallisten aineiden yksilöinti: kemiallinen nimi, CAS-numero, IUPACin mukainen nimi,
- niiden vaarallisten aineiden enimmäismäärät, joita tuotantolaitoksessa on tai voi olla,

(ii) fysikaaliset, kemialliset ja toksikologiset ominaisuudet ja selostus ihmisten terveydelle tai ympäristölle välittömästi tai viivästyneesti aiheutuvista vaaroista;

(iii) aineen fysikaalinen tai kemiallinen käyttäytyminen normaaleissa käyttöolosuhteissa tai ennakoitavissa olevissa onnettomuusolosuhteissa.

4. Onnettomuusriskien tunnistaminen ja analysointi sekä ehkäisemiskeinot

(a) yksityiskohtainen kuvaus mahdollisten suuronnettomuuksien kulusta sekä siitä, millä todennäköisyydellä ja minkälaisissa olosuhteissa niitä esiintyy, mukaan lukien yhteenveto sekä laitoksen sisällä että sen ulkopuolella esiintyvistä seikoista, jotka voivat vaikuttaa näiden onnettomuuksien syntyyn, mukaan lukien erityisesti

- (i) toimintaan liittyvät vaaranlähteet,
- (ii) onnettomuuden laajenemisen ja muiden laitosten, alueiden ja rakennusten aiheuttamat ulkoiset riskit ja vaaranlähteet, jotka saattavat lisätä suuronnettomuuden riskiä tai vaikutuksia,
- (iii) ympäristöriskit ja vaaranlähteet, esimerkiksi maanjäristykset tai tulvat;

(b) arvio kuvattujen suuronnettomuuksien seurausten laajuudesta ja vakavuudesta mukaan lukien kartat, kuvat tai soveltuvisissa tapauksissa kuvaukset alueista, joihin tällaiset 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 21 artiklan säännösten piiriin kuuluvassa tuotantolaitoksessa mahdollisesti tapahtuvat onnettomuudet saattavat vaikuttaa;

(c) samoista aineista tai käytetyistä prosesseista aiheutuneiden aikaisempien onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tarkastelu, saatujen kokemusten tarkastelu ja nimenomainen viittaus erityisiin toimiin, jotka on toteutettu tällaisten onnettomuuksien ehkäisemiseksi;

(d) kuvaus laitosten turvallisuuden takaamiseksi käytettävistä teknisistä tekijöistä ja laitteista.

5. Pelastustoimenpiteet onnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi

(a) kuvaus laitokseen asennetuista laitteista, joilla rajoitetaan suuronnettomuuksien vaikutuksia ihmisten terveydelle ja ympäristölle, kuten havainnointi- ja suojelujärjestelmät, tekniset laitteet tahattomien päästöjen määrän rajoittamiseksi (vesisuihkut; höyrystysuojaukset, hätätilanteissa käytettävät päästöjen kokoajat, sulkuventtiilit; inertointijärjestelmät; sammutusveden pidättäminen);

(b) hälytyksen ja pelastustoimien organisointi,

(c) kuvaus sisäisestä ja ulkoisesta pelastusvalmiudesta,

(d) yhteenveto edellä a, b ja c alakohdissa kuvatuista seikoista, jotka tarvitaan 11 artiklan tarkoittaman sisäisen pelastussuunnitelman laatimiseksi.

LIITE III

SUURONNETTOMUUKSIEN EHKÄISEMISEN KANNALTA TARPEELLISET TUOTANTOLAITOKSEN JOHTAMISJÄRJESTELMÄÄ JA ORGANISAATIOTA KOSKEVAT 9 ARTIKLASSA TARKOITETUT TIEDOT

Toiminnanharjoittajan laatimaa turvallisuusjohtamisjärjestelmää toteutettaessa otetaan huomioon seuraavat seikat:

- (a) turvallisuusjohtamisjärjestelmä on suhteutettava laitoksen vaaroihin, teollisiin toimintoihin ja organisaation moninaisuuteen ja sen on perustuttava riskien arviointiin. Siihen olisi sisällyttävä se osa yleistä johtamisjärjestelmää, johon kuuluu organisaatorakenne, vastuualueet, käytännöt, menettelyt, menetelmät ja voimavarat, jotka mahdollistavat suuronnettomuuksien ehkäisemistoimintaperiaatteiden määrittelyn ja täytäntöönpanon. Huomioon on otettava myös muut johtamisjärjestelmät, kuten ISO, OSHAS ja EMAS;
- (b) turvallisuusjohtamisjärjestelmän yhteydessä käsitellään seuraavia kysymyksiä:
 - (i) organisaatio ja henkilökunta – kaikilla organisaatiotasolla suuronnettomuusvaarojen hallintaan osallistuvan henkilöstön tehtävät ja vastuualueet. Henkilöstön koulutustarpeen määrittäminen ja koulutuksen järjestäminen. Henkilöstön ja tuotantolaitoksessa työskentelevien alihankkijoiden henkilöstön osallistuminen;
 - (ii) suuronnettomuusvaarojen tunnistaminen ja arviointi – normaalissa tai normaalista poikkeavassa toiminnassa mahdollisesti esiintyvien suuronnettomuusvaarojen järjestelmällinen tunnistaminen sekä niiden todennäköisyyden ja vakavuuden arvioimiseksi tarvittavien menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto;
 - (iii) käytönvalvonta – laitoksen ja sen prosessien sekä laitteiden ja hälytysjärjestelmien turvallista käyttöä ja kunnossapitoa sekä seisokkeja koskevien menettelytapojen käyttöönotto ja ohjeiden antaminen;
 - (iv) muutosten hallinta – menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto olemassa olevissa tuotantolaitoksissa tehtävien muutosten tai uusien laitosten, prosessien tai varastojen suunnittelu;
 - (v) turvallisuuskulttuuri – toimenpiteet turvallisuuskulttuurin arvioimiseksi ja parantamiseksi;
 - (vi) valmistautuminen hätätilanteisiin – sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joiden avulla voidaan tunnistaa ennakoitavissa olevat hätätilanteet järjestelmällisen analyysin avulla sekä laatia, harjoitella ja tarkistaa pelastussuunnitelmia ja siten hallita tällaiset vaaratilanteet ja antaa asianomaiselle henkilökunnalle koulutusta. Tämä koulutus koskee kaikkea tuotantolaitoksessa työskentelevää henkilökuntaa, mukaan lukien asiaankuuluva alihankkijoiden henkilöstö.
 - (vii) toteutuksen seuranta – sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan jatkuvasti arvioida toiminnanharjoittajan suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi laatimien toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmien tavoitteiden toteutumista sekä tutkinnan ja korjaavien toimintojen menettelyt siinä tapauksessa, että näitä tavoitteita ei saavuteta. Näihin menettelyihin kuuluvat toiminnanharjoittajien ilmoitusjärjestelmä suuronnettomuuksista tai läheltä piti -tilanteista, varsinkin jos turvallisuustoimissa on ollut puutteellisuuksia, sekä niiden tutkinta ja seurantamenettelyt ottaen huomioon aiemmat

kokemukset. Menettelyihin voi myös kuulua suoritusta kuvaavia indikaattoreita, kuten turvallisuutta kuvaavia ja muita asiaankuuluvia indikaattoreita;

(viii) tarkastus ja arviointi – sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan säännöllisin väliajoin järjestelmällisesti arvioida suuronnettomuuksien torjuntaa koskevia toimintaperiaatteita sekä turvallisuusjohtamisjärjestelmän tehokkuutta ja asianmukaisuutta. Ylemmän johdon tekemä kirjallinen arviointi toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmän toteuttamisesta, mukaan lukien arvioinnin osoittamien tarvittavien muutosten tarkastelu ja sisällyttäminen järjestelmään, ja niiden saattamisesta ajan tasalle.

LIITE IV

TIEDOT, JOTKA ON ESITETTÄVÄ 11 ARTIKLASSA TARKOITETUISSA PELASTUSSUUNNITELMISSA

1. Sisäiset pelastussuunnitelmat

Niiden henkilöiden nimet ja tehtävät, joilla on valtuudet käynnistää pelastustoimet ja jotka ovat vastuussa laitoksen sisäisistä pelastustoimista.

- (a) Sen henkilön nimi ja tehtävät, joka vastaa yhteyksistä ulkoisesta pelastussuunnitelmasta vastaaviin viranomaisiin.
- (b) Kuvaus toimista, joihin on ryhdyttävä tilanteen tai tapahtuman hallitsemiseksi ja sen seurauksien rajoittamiseksi, jokaisen ennakoitavissa olevan tilanteen tai tapahtuman osalta, joka voisi merkittävästi vaikuttaa suuronnettomuuden syntymiseen; kuvauksessa on selostettava myös turvallisuuslaitteet ja käytettävissä olevat voimavarat.
- (c) Alueella oleviin ihmisiin kohdistuvien vaarojen rajoittamiseen tähtäävät toimet, mukaan lukien tapa, jolla hälytys annetaan ja ohjeet käyttäytymisestä hälytyksen sattuessa.
- (d) Järjestelyt, joilla onnettomuuden sattuessa ilmoitetaan nopeasti ulkoisen pelastussuunnitelman aloittamisesta vastaaville viranomaisille, millaisia tietoja annetaan välittömästi ja miten yksityiskohtaisempia tietoja toimitetaan sitä mukaa kuin niitä saadaan.
- (e) Järjestelyt, joilla alueen ulkopuolella tehtäviä pelastustoimia tuetaan.

2. Ulkoiset pelastussuunnitelmat

- (a) Niiden henkilöiden nimet ja tehtävät, joilla on valtuudet käynnistää pelastustoimet, ja niiden henkilöiden nimet, joilla on valtuudet johtaa ja sovittaa yhteen alueen ulkopuolella tehtäviä toimia.
- (b) Järjestelyt, joilla mahdollisista onnettomuuksista saadaan tieto nopeasti, sekä se, miten hälytykset annetaan ja apua kutsutaan.
- (c) Järjestelyt, joilla ulkoisen pelastussuunnitelman toteuttamiseksi tarvittavat voimavarat sovitetaan yhteen.
- (d) Järjestelyt, joilla alueella toteutettuja pelastustoimia tuetaan.
- (e) Järjestelyt, joilla alueen ulkopuolella toteutetaan pelastustoimia, mukaan lukien turvallisuuspalveluksen mukainen toiminta suuronnettomuustilanteissa, myös ympäristöön vaikuttavissa suuronnettomuuksissa.
- (f) Järjestelyt, joilla päätetään siitä, miten yleisölle ja lähistöllä sijaitseville laitoksille annetaan 8 artiklan mukaisesti erityisiä onnettomuuteen ja käyttäytymiseen liittyviä tietoja.

- (g) Järjestelyt, joilla huolehditaan tiedottamisesta muiden jäsenvaltioiden pelastusviranomaisille sellaisen suuronnettomuuden sattuessa, jolla voi olla vaikutuksia yli valtion rajojen.

LIITE V

TIEDOT, JOTKA ON 13 ARTIKLAN 1 KOHDAN JA 2 KOHDAN A ALAKOHDAN MUKAISESTI ILMOITETTAVA YLEISÖLLE

1 osa

Kaikkien tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten osalta:

1. Toiminnanharjoittajan nimi tai toiminimi sekä kyseessä olevan tuotantolaitoksen täydellinen osoite.
2. Vahvistus siitä, että tuotantolaitoksen on noudatettava tämän direktiivin soveltamisesta johtuvia säännöksiä ja hallinnollisia määräyksiä ja että 6 artiklan 1 kohdassa säädetty ilmoitus sekä 9 artiklan 1 kohdassa säädetty turvallisuus selvitys on toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.
3. Selkeästi laadittu selostus tuotantolaitoksen toiminnasta tai toiminnoista.
4. Tuotantolaitoksessa olevien suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavien aineiden ja seosten yleisnimi tai, liitteen I osassa 1 mainittujen vaarallisten aineiden ollessa kyseessä, yleisnimet tai vaarallisuusluokitus, sekä maininta näiden aineiden pääasiallisista vaarallisista ominaisuuksista.
5. Yleiset tiedot suuronnettomuuksien vaarojen luonteesta, mukaan lukien niiden mahdolliset vaikutukset väestöön ja ympäristöön, kuten ne on mainittu suuronnettomuuksien ehkäisemiseen tähtäävissä toimintaperiaatteissa tai turvallisuus selvityksessä.
6. Tiivistelmä 19 artiklan nojalla tehdyistä tarkastuksista ja viimeisimmän tarkastuksen tärkeimmistä päätelmistä sekä siihen liittyvän tarkastussuunnitelman viite tai verkko-osoite.
7. Täsmennykset siihen, miten muita asiaa koskevia tietoja, sikäli kuin ne eivät ole 21 artiklan mukaan luottamuksellisia, voi saada.

2 osa

Ylemmän tason laitosten osalta tämän liitteen 1 osassa tarkoitettujen tietojen lisäksi:

1. Tiivistelmä merkittävimpien mahdollisten suuronnettomuuksien kulusta sekä muuntyyppisistä seikoista, jotka saattavat vaikuttaa näiden suuronnettomuuksien syntyyn.
2. Asianmukaiset tiedot siitä, miten onnettomuusalueella olevaa väestöä varoitetaan onnettomuudesta ja miten se pidetään suuronnettomuuksissa tapahtumien tasalla.
3. Asianmukaiset tiedot siitä, mihin toimiin onnettomuusalueella olevan väestön on ryhdyttävä ja miten sen on käytäydyttävä suuronnettomuuden tapahtuessa.
4. Vahvistus siitä, että toiminnanharjoittajalla on velvollisuus ryhtyä asianmukaisesti toimiin alueella ja erityisesti ottaa yhteys pelastustoimeen, jotta

suuronnettomuuksissa voidaan toimia asianmukaisesti ja minimoidaan niiden seuraukset.

5. Asianmukaiset tiedot ulkoisesta pelastussuunnitelmasta, joka on laadittu onnettomuudesta paikan ulkopuolelle aiheutuvien vaikutusten käsittelemiseksi. Tähän olisi sisällyttävä neuvot siitä, kuinka pelastuspalvelun ohjeita tai vaatimuksia olisi noudatettava onnettomuustapauksessa.
6. Soveltuvien osien selvitys siitä, sijaitseeko laitos toisen jäsenvaltion alueen lähellä ja onko mahdollisuus, että aiheutuisi suuronnettomuus, jolla olisi YK:n ECE:n teollisuusonnettomuuksien rajojen ylittäviä vaikutuksia koskevan yleissopimuksen mukaisia rajat ylittäviä vaikutuksia.

LIITE VI

PERUSTEET, JOIDEN NOJALLA KOMISSIOLLE ON TEHTÄVÄ 16 ARTIKLAN 1 KOHDAN MUKAINEN ILMOITUS ONNETTOMUUDESTA

I. Komissiolle on ilmoitettava kaikki 1 alakohdassa tarkoitetut onnettomuudet sekä onnettomuudet, joilla on vähintään yksi jäljempänä 2, 3, 4 tai 5 alakohdassa mainituista seurauksista.

1. Onnettomuuteen liittyvät aineet

Tulipalot, räjähdykset tai vahingossa tapahtuneet vaarallisen aineen päästöt, joissa esiintyy kyseessä olevaa ainetta vähintään 1 prosenttia liitteen I sarakkeessa 3 mainitusta vähimmäismäärästä.

2. Henkilö- tai omaisuusvahingot

Vaarallisista aineista suoranaisesti aiheutunut suuronnettomuus, joka on johtanut johonkin seuraavista tapahtumista:

- (a) kuolemantapaus,
- (b) kuusi henkilöä on loukkaantunut tuotantolaitoksen tiloissa ja ollut sairaalahoitossa vähintään 24 tuntia,
- (c) yksi henkilö tuotantolaitoksen ulkopuolella on joutunut sairaalahoitoon vähintään 24 tunniksi,
- (d) tuotantolaitoksen ulkopuolella sijaisev(i)a asunto(ja) on vahingoittunut ja tullut käyttökelvottomaksi/käyttökelvottomiksi onnettomuuden johdosta,
- (e) henkilöitä on jouduttu evakuoimaan tai heitä on käsketty pysymään sisä- tai suojatiloissa vähintään kahden tunnin ajan (henkilöä × tuntia): jos luku on vähintään 500,
- (f) juomavesi, sähkö, kaasu tai puhelin on ollut poikki yli kaksi tuntia (henkilöä × tuntia): jos luku on vähintään 1 000.

3. Välittömät ympäristövahingot

- (a) pysyvät tai pitkäaikaiset ympäristövahingot maa-alueilla:
 - (i) vähintään 0,5 ha ympäristön tai suojelun kannalta tärkeää, lainsäädännöllä suojeltua luonnonsuojelualuetta,
 - (ii) vähintään 10 ha muuta aluetta mukaan lukien maatalouskäytössä olevat alueet,
- (b) huomattavat tai pitkäaikaiset vahingot vesistössä tai meriympäristössä:
 - (i) vähintään 10 km joesta tai kanavasta,
 - (ii) vähintään 1 ha järvestä tai lammesta,

- (iii) vähintään 2 ha suistoalueesta,
- (iv) vähintään 2 ha rannikoista tai merestä,
- (c) huomattavat pohjavesivahingot
 - (i) vähintään 1 ha.

4. Omaisuusvahingot

- (a) tuotantolaitokselle aiheutuneet omaisuusvahingot: vähintään 2 miljoonaa euroa,
- (b) tuotantolaitoksen ulkopuoliset aineelliset vahingot: vähintään 0,5 miljoonaa euroa.

5. Rajojen yli ulottuvat vahingot

Vaarallisesta aineesta suoranaisesti aiheutunut vahinko, jonka vaikutukset ulottuvat kyseessä olevan jäsenvaltion alueen ulkopuolelle.

II. Komissiolle olisi lisäksi ilmoitettava sellaisista onnettomuuksista ja ”läheltä piti” -tilanteista, joilla jäsenvaltiot arvioivat olevan erityistä teknistä merkitystä suuronnettomuuksien estämiselle ja niiden seurauksien rajoittamiselle, vaikka ne eivät noudattaisi yllä mainittuja määrällisiä arviointiperiaatteita.

LIITE VII

PERUSTEET 4 ARTIKLAN MUKAISTEN POIKKEUSTEN MYÖNTÄMISELLE

LIITE VIII**VASTAAVUUSTAULUKKO**

Direktiivi 96/82/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	3 artiklan 11 kohta
2 artiklan 2 kohta	---
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 7 kohta
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 8 kohta
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 9 kohta
3 artiklan 5 kohta	3 artiklan 12 kohta
3 artiklan 6 kohta	3 artiklan 13 kohta
3 artiklan 7 kohta	3 artiklan 14 kohta
3 artiklan 8 kohta	3 artiklan 15 kohta
---	3 artiklan 2–6 kohta, 10 ja 11 kohta sekä 16–18 kohta
4 artikla	2 artiklan 2 kohdan a–g alakohta
---	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artiklan 1 kohta	6 artiklan 2 kohta
6 artiklan 2 kohdan a–g alakohta	6 artiklan 1 kohdan a–g alakohta
---	6 artiklan 1 kohdan h alakohta
6 artiklan 3 kohta	6 artiklan 3 kohta
6 artiklan 4 kohta	6 artiklan 4 kohta
---	6 artiklan 5 kohta

7 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
---	7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
7 artiklan 1a kohta	7 artiklan 2 kohdan c alakohta
7 artiklan 2 kohta	---
7 artiklan 3 kohta	---
---	7 artiklan 3 kohta
---	7 artiklan 4 kohta
8 artikla	8 artikla
9 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	9 artiklan 2 kohta
9 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	---
9 artiklan 3 kohta	9 artiklan 3 kohta
9 artiklan 4 kohta	9 artiklan 6 kohta
9 artiklan 5 kohta	9 artiklan 5 kohta
9 artiklan 6 kohta	---
---	9 artiklan 4 ja 7 kohta
10 artikla	10 artikla
11 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	11 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta ja 11 artiklan 2 kohta
11 artiklan 1 kohdan c alakohta	11 artiklan 1 kohdan c alakohta
11 artiklan 2 kohta	11 artiklan 3 kohta
11 artiklan 3 kohta	11 artiklan 4 kohta
11 artiklan 4 kohta	11 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan 4a kohta	11 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
11 artiklan 5 kohta	11 artiklan 6 kohta
11 artiklan 6 kohta	11 artiklan 7 kohta
12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	12 artiklan 1 kohta

12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	12 artiklan 2 kohta
12 artiklan 1a kohta	---
12 artiklan 2 kohta	12 artiklan 3 kohta
---	12 artiklan 4 kohta
13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	13 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta ja toinen alakohta
13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja kolmas virke	13 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan toisen alakohdan viimeinen virke
13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen virke	13 artiklan 1 kohta
13 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	13 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke
---	13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
13 artiklan 2 kohta	13 artiklan 4 kohta
13 artiklan 3 kohta	13 artiklan 5 kohta
13 artiklan 4 kohta	13 artiklan 2 kohdan b alakohta
13 artiklan 5 kohta	14 artiklan 1 kohta
13 artiklan 6 kohta	13 artiklan 2 kohdan c alakohta
---	13 artiklan 3 kohta
---	13 artiklan 6 kohta
---	14 artiklan 2–7 kohta
14 artikla	15 artikla
15 artikla	16 artikla
16 artikla	17 artiklan 1 kohta
---	17 artiklan 2–3 kohta
17 artikla	18 artikla
18 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1–2 kohta
18 artiklan 2 kohdan a alakohta	19 artiklan 4 kohta

18 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta	19 artiklan 7 kohta
18 artiklan 3 kohta	19 artiklan 10 kohta
---	19 artiklan 3, 5, 6, 8 ja 9 kohta
19 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohta
19 artiklan 1a kohdan ensimmäinen alakohta	20 artiklan 2 kohta
19 artiklan 1 a kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	20 artiklan 3 kohta
19 artiklan 1 a kohdan toisen alakohdan toinen virke	---
19 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	20 artiklan 5 kohta
19 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	20 artiklan 6 kohta
19 artiklan 3 kohta	---
19 artiklan 4 kohta	20 artiklan 4 kohta
20 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	21 artiklan 1 kohta
20 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	21 artiklan 2 kohta
20 artiklan 2 kohta	---
---	21 artiklan 3 kohta
---	22 artikla
21 artikla	23 artikla
22 artikla	---
23 artikla	29 artikla
24 artikla	28 artikla
25 artikla	30 artikla
26 artikla	31 artikla
---	24–27 artikla
Liite I, Johdanto, 1–5 kohta	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, 1–4 kohta
Liite I, Johdanto, 6–7 kohta	---

Liitteessä I oleva 1 osa	Liitteessä I oleva 2 osa
Liitteessä I oleva 1 osa, huomautukset	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, 13–19 kohta
Liitteessä I oleva 2 osa	Liitteessä I oleva 1 osa
Liitteessä I oleva 2 osa, huomautukset, 1 kohta	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, 1 kohta ja 5–7 kohta
Liitteessä I oleva 2 osa, huomautukset, 2 kohta	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, 8–10 kohta
Liitteessä I oleva 2 osa, huomautukset, 3 kohta	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, 11–12 kohta
Liitteessä I oleva 2 osa, huomautukset, 4 kohta	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, 4 kohta
---	Liite I, 3 osa
Liitteessä II oleva I–III kohta	Liitteessä II oleva 1–3 kohta
Liitteessä II olevan IV kohdan A alakohta	Liitteessä II olevan 4 kohdan a alakohta
---	Liitteessä II olevan 4a kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta
Liitteessä II olevan IV kohdan B alakohta	Liitteessä II olevan 4 kohdan b alakohta
---	Liitteessä II olevan 4 kohdan c alakohta
Liitteessä II olevan IV kohdan C alakohta	Liitteessä II olevan 4 kohdan d alakohta
Liitteessä II oleva V kohta	Liitteessä II oleva 5 kohta
Liitteessä III olevan johdanto-osan a–b kohta	Liitteessä III oleva johdanto-osa
Liitteessä III olevan c kohdan i–iv alakohdat	Liitteessä III olevan b kohdan t i–iv alakohta
---	Liitteessä III oleva b kohdan v alakohta
Liitteessä III olevan c kohdan v–vii alakohdat	Liitteessä III oleva b kohdan vi–viii kohta
Liite IV	Liite IV
Liitteessä V oleva 1 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 1 alakohta
Liitteessä V oleva 2 kohta	---
Liitteessä V oleva 3–6 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 2–5 alakohta

---	Liitteessä V olevan 1 osan 6 alakohta
Liitteessä V oleva 7–10 kohta	Liitteessä V olevan 2 osan 2–5 kohta
Liitteessä V oleva 11 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 7 alakohta
---	Liitteessä V olevan 2 kohdan 6–5 kohta
Liitteessä VI oleva I kohta	Liitteessä VI oleva I kohta
Liitteessä VI oleva II kohta	---
---	Liite VII
---	Liite VIII